

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๘๐

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ผมขอเปิดการประชุมนะครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อเข้าก็มีการประชุมของคณะอนุกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็น ซึ่งได้มีการหารือในหลาย ๆ เรื่อง แล้วก็มีการหารือกันเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ในที่ประชุมก็ได้คุยหารือกันว่าความจริงแล้วในหลักการองค์กรอิสระเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาถ้าเป็นในต่างประเทศอย่างเช่นในสหรัฐอเมริกาเขาถือว่าเป็นเหมือนกับเป็นองค์กรซึ่งเป็นกึ่งนิติบัญญัติคือ quasi-legislative สภาคองเกรสไม่สามารถที่จะออกกฎหมายได้ทันกับความเจริญก้าวหน้าของประเทศ เขาก็เลยต้องมีการมอบให้องค์กรอิสระมาทำหน้าที่เป็นเหมือนกับเป็นกึ่งนิติบัญญัติเพื่อให้ไปออกกฎเกณฑ์การทำงาน อย่างเช่นที่เขาตั้ง ICC Interstate Commerce Commission อะไรนี่ เพื่อให้ไปดูเกี่ยวกับกฎระเบียบการค้าขายระหว่างรัฐ เพราะฉะนั้นในหลักการขององค์กรอิสระ หรือที่ประเทศอังกฤษที่เขาเรียกว่าเป็น quasi-government คือกึ่งบริหาร แต่เขาไม่ต้องการให้องค์กรอิสระนี้เข้าไปทำงานก้าวก่ายหน่วยงานรัฐบาล แล้วก็ฝ่ายบริหารซึ่งเขามีหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว ทีนี้ในองค์กรอิสระที่ตั้งมา ๕ แห่งในของเราที่อำนาจหน้าที่ หน้าที่อำนาจที่ชัดเจนก็จะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง อันนี้ก็ชัดเจนว่าทำเรื่องเลือกตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ชัดเจนเรื่องดำเนินคดี ทำเกี่ยวกับคดีทุจริต แต่พอมาถึงบางองค์กรก็มีปัญหาอย่างเช่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรที่เป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนี้ ก็เช่นเดียวกัน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการผู้ตรวจที่เป็นผู้ตรวจการแผ่นดิน อันนั้นก็ค่อนข้างจะมีปัญหาคือหน้าที่อำนาจไม่ค่อยชัดเจน ฉะนั้นการทำงานบางทีก็ไปก้าวล่วงรุกล้ำเข้าไปในการทำงานของฝ่ายบริหาร อย่างเช่นงานบางเรื่องซึ่งลักษณะเหมือนกับเป็น case by case อะไรอย่างนี้ คือเข้าไปเหมือนกับลูกล้ำเข้าไป ความจริงโดยหลักการแล้วมันควรจะเป็นว่าฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลไม่ทำผู้ตรวจการแผ่นดินหรือว่าองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ถึงจะไปเหมือนกับ

ไปเรื่องว่าทำไมท่านไม่ทำ ไม่ใช่ว่าเข้าไปทำเป็นเคสบายเคสก็ได้มีการคุยกันในภาพรวมทั่ว ๆ ไป แล้วก็ก็มีคณะกรรมการก็เสนอแนะว่าเราน่าจะรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะตอนนี้เราเริ่มพิจารณาถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เราน่าจะรับฟังผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านนี้โดยเฉพาะ ในส่วนของภาคราชการอาจจะรับฟังทางกระทรวงการต่างประเทศ ตำรวจ หรืออะไรนี้ เพื่อจะได้ดูว่า องค์กรอิสระ กรรมการสิทธิมนุษยชนที่ทำงานนี้มันมีปัญหาอะไรจริง ๆ หรือว่าทางภาคเอกชน ที่เขาทำทางด้านมนุษยชนว่าองค์กรนี้มันมีปัญหาอะไร หรือมันควรจะเป็นอย่างไรอะไรอย่างนี้ ซึ่งที่ประชุมก็เลยเสนอแนะว่าถ้าอย่างนั้นอยากจะรบกวนให้ทางคณะอนุฯรับฟังความคิดเห็นของท่านอาจารย์นิติพันธุ์ช่วยไปรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ เพื่อให้เราได้นำความคิดเห็นพวกนี้จะดีหรือไม่ ก็ได้มีการหารือกันในเรื่องนี้ ส่วนการที่เราจะพิจารณายกร่างอะไรนี้ ก็ร่างไปก่อนก็ได้ แต่ว่าถ้าเราได้รับฟังความคิดเห็นมันจะทำให้มองในมุมกว้างและชัดเจนมากขึ้น จะดีหรือไม่ครับ

ประธาน : นี่เราพูดกันมานานหลายครั้งแล้ว แต่ทางผู้ตรวจการแผ่นดินกิติ กสม. กิติ เขาไม่ค่อยเก็บคือเขารู้สึกว่างานที่จะเป็นเนื้อเป็นหนังคือทำเคสบายเคสซึ่งกลายเป็นลักษณะ แบบเฉพาะตัว ปัญหาเฉพาะตัว เพราะฉะนั้นเขาถึงเรียกร้องอำนาจว่าเมื่อเขาวินิจฉัยอย่างไรแล้ว ทุกคนต้องปฏิบัติตามซึ่งมันเป็นไปได้ เพราะว่ามันเท่ากับคุณเข้าไปยุ่งกับการบริหารงานของฝ่าย บริหาร เข้าไปยุ่งกับการบริหารงานของตุลาการ คราวนี้ที่เรากำลังจะดูกันนี้เรากำลังจะมุ่งไปใน ทิศทางนั้น แต่ว่าเราจะเขียนตรอนเสียทีเดียวก็คงยาก แต่ว่าการที่จะทำเคสบายเคสมันจะต้องทำ เฉพาะเมื่อเคสนั้นมันเป็นเคสที่จะเป็นตัวอย่าง แล้วก็ทำแล้วต้องหยุดอยู่ริมผา อย่าโดดลงไปในหน้า ผาไปด้วย คือรู้ว่าปัญหาเกิดอย่างไร ควรแก้อย่างไร แล้วส่งไปให้ฝ่ายบริหารเขาไปดำเนินการอย่าง นั้นก็ได้ ทีนี้เขาไม่ได้ทำเขามัวแกล้ไปที่ละคนแค่ลำพังว่าที่เขาออกกฎหมายสัญญาชาติที่ยอมให้คนที่ ตกค้างอยู่ในแผ่นดินที่เสียไปให้ได้สัญชาติ ในที่สุดเขาก็ไปแก้ที่ละราย ๆ ก็มันมีตั้งเป็นหมื่น แก้กันก็หมื่น ก็พันปีมันถึงจะหมดก็ไม่รู้ คือเขาไม่สามารถคิดแบบภาพรวมได้ซึ่งอันนี้มันก็ลำบากเหมือนกัน แล้ว ถ้าเราไปถามพวกเอ็นจีโอทุกคนจะตอบเลยว่าถูกแล้วที่เขาทำดีแล้วเพราะว่าเขาจะไปเอามาที่ละราย ๆ ก็ลองไปฟังดูก็ได้ แต่มันจะต้องมีคนไปให้เกดไคโนว่าการทำงานอย่างนี้มันต้องทำงานเป็นหวัง ผลต่อส่วนรวมเป็นภาพรวมมากกว่าเจาะจง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ถ้าเราจะให้เขาทำงานแบบเคสบายเคส แล้วก็ยังมีลักษณะเฉพาะเจาะจงเราก็ต้องเขียน terms of reference ให้มันชัดเจนเลย แล้วก็อาจจะ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๑/๓

กำหนดไปว่าในกรณีที่ว่าเขาจะทำอะไรไม่ให้ใช้ดุลยพินิจ แต่ให้มันเป็นอยู่ในหลักการเลยที่เราเขียนไว้ มันเป็น terms of reference จริง ๆ เลย เขาจะได้อยู่ในกรอบที่ว่าเขาควรจะทำและจะได้ไม่ไป ก้าวก้าวของกรรมการสิทธิ ถ้าเราสามารถทำได้เราก็อาจจะกำหนดกรอบให้เขาปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นไป ตามที่เราต้องการได้ครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานขออนุญาตครับ กราบเรียนเพิ่มเติมครับ คือที่คุยกันเมื่อเช้าคิดว่าทำเป็นวงปิดครับท่านประธาน ตามที่เคยคุยกันในที่นี้ อาจจะเชิญมา ๗-๘ คน ๑๐ คน แล้วก็ใช้วิธีการเจาะจงไปเลย เช่น กระทรวงการต่างประเทศก็ให้พีรชิตไปขอให้ใคร ผู้เชี่ยวชาญส่งร่างไปให้เขาอ่านก่อนนะครับ ตำรวจ มหาดไทยอะไรพวกนี้ แล้วก็ทำเป็นวงปิด ก็ทำสัก ๒ กลุ่ม คือว่ากลุ่มข้าราชการกลุ่มหนึ่ง แล้วก็กลุ่มพวกเอ็นจีโอกลุ่มหนึ่งก็พอแล้วครับ แล้วก็ทำเร็ว ๆ ทำไว้อย่างนั้นก็ขออนุญาตให้ทีมอาจารย์นิติพันธุ์ไปทำน่าจะเร็วครับ

ประธาน : ก็ได้

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : คือเผอิญเมื่อเช้าผมไม่ได้เข้าประชุมก็เลยไม่ทราบ รายละเอียด แต่ว่าคือถ้าผมก็ยินดีรับไปทำในกรอบในแนวที่บอกให้ครับ

ประธาน : ก็ลองไปคุยกันดู บอยจำได้ไหมในองค์กรอิสระเราเปลี่ยนหลักว่าไม่ใช่ มาพร้อมกัน ไปพร้อมกัน มาเมื่อไรที่อยู่จนครบ ทุกอันเหมือนกันหมดใช่ไหม เมื่อวานเราไปถึงไหน

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : เมื่อวานจบที่ร่างมาตรา ๖ ครับ เริ่มร่างมาตรา ๗

ประธาน : ไปมาตรา ๗

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : ท่านประธานขออนุญาตนะครับ คือก่อนที่จะพิจารณา เรื่องคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามฝ่ายเลขานุการอยากเรียนเสนอประเด็นเพื่อพิจารณาในเบื้องต้น ก่อนว่าเป็นในการเขียนตามร่างจะเป็นการแจ้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามโดยแยกให้ครบถ้วน ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ นะครับ ก็คือเขียนรายละเอียดทุกวงเล็บมาตรา มา คราวนี้ ในรูปแบบการเขียนคืออาจจะพิจารณาได้ ๒ รูปแบบก็คือแจ้งออกเป็นอนุมาตราต่าง ๆ ซึ่งในลักษณะต้องห้ามแจ้งไปแจ้งมาจะไปจนถึง (๒๗) อันนี้ก็เลยเป็นประเด็นว่าในการเขียน จะเขียนว่านอกจากที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วค่อยเพิ่มเข้าไปเฉพาะเหตุที่เพิ่มเติม หรือจะเขียนล่อ รัฐธรรมนูญมาทั้งหมดแล้วค่อยบวกเข้าไปอีก ขออนุญาตเรียนประเด็นพิจารณาเบื้องต้นครับ

ประธาน : เขียนใหม่เลยดีกว่ามันจะได้สมบูรณ์ในตัวของมันเอง ไม่ต้องย้อนไป ย้อนมา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๑/๔

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : ขออนุญาตอ่านมาตรา ๗ นะครับ

มาตรา ๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๔) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประธาน : อันนี้เอามาจากไหน เพราะของ กสม. เราไม่ได้กำหนดใช้ใหม่

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มันจะเป็นอยู่ในบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติลักษณะ
ต้องห้ามขององค์กรอิสระทั้งหมดที่จะไปดึงเอาจาก ส.ส. ส.ว. มาใช้บังคับ

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : จะอยู่ในมาตรา ๒๑๖ ครับ

ประธาน : มีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ผมขอทบทวนความเข้าใจของผมครับ
คืออายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี คงไม่มีปัญหา ไม่เกิน ๗๐ ปี อันนี้เราเข้าใจกันเลยใช้ไหมครับ ถูกต้องว่า
ตอนเข้ามาไม่เกิน ๗๐ ปี และถ้าสมมุติระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่สมมุติว่า ๕ ปี เขาอยู่ได้ ๓ ปี
เขาอายุ ๗๐ ปี เขาต้องพ้นใช้ไหมครับ

ประธาน : ใช่

นายนรชิต สิงหเสนี : แปลว่าอย่างนั้นใช้ไหมครับ

ประธาน : ใช่

นายนรชิต สิงหเสนี : แต่เราก็ยัง allow ให้เป็นอยู่ใช้ไหมครับ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า
เขาเข้ามาแล้วจะอยู่ไม่ถึง เขาอยู่ในคุณสมบัติที่จะสมัครได้ใช้ไหมครับ

ประธาน : ได้

นายนรชิต สิงหเสนี : แล้วถ้าอยู่ปีเดียวตอนสมัครไม่ถึง ๗๐ ปี และอยู่แค่ปีเดียว
รู้ว่าต้องพ้นก็ยังมีสิทธินะครับ เราต้องการอย่างนั้นหรือครับ

ประธาน : ก็ถ้าคนที่สมัครไม่ได้เรื่องเลยสักคนหนึ่ง มีคนนี้คนเดียวที่ได้เรื่องก็เอา
คนได้เรื่องแล้วอยู่ปีเดียวดีกว่าปีหน้าจะได้มีคนมาใหม่ เพราะคณะกรรมการสรรหาเขาก็ควรจะดู
ของเขา แต่ถ้าเขาไปพบว่ามันไม่ได้เรื่องเลยสักคนหนึ่งมีคน ๖๙ ปี ทำทางจะฟังพอฟกฝักไปได้
ก็อาจจะต้องเอาคนนี้ก็ได้นะ เว้นแต่เราจะไปเขียนไว้ว่าในสมัครต้องมีอายุไม่เกินเท่านั้น

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๑/๕

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : รัฐธรรมนูญเราเคยเขียนไว้ในของศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ ว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี แต่ไม่ถึง ๖๘ ปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือกหรือวันสมัคร แล้วก็ไปพ้นเอา ๗๐ ปีเหมือนกัน ตอนนี้อะไรลอกตามมาตรา ๒๐๑ มาเขียนไว้เฉพาะเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่คนสมัครก็รู้ว่าถ้าเขามีเวลาทำปีหนึ่งเขาคงไม่เข้ามา มันเหนื่อย ปีหนึ่งทำอะไรไม่ได้เลยเขาคงรู้ตัวเองเขาคงไม่สมัคร

ประธาน : มันดันรู้ว่าทำได้ ไปเขียนใหม่ก็จะเกิดปัญหาใหม่ตามมาเราทิ้งไว้แบบนี้ แล้วกัน ต่อไปครับ

นายอรรถสิทธิ์ กั้นมล : มาตรา ๘ กรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด

(๒) ตติยาเสพติดให้โทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ

(๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

(๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

(๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๑๐) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

พนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๑๔) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง

(๑๕) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอการแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย

(๑๗) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา

(๑๘) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการ การเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา

(๒๐) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะ สิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา

(๒๑) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๒๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่ง หาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๒๔) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ

(๒๕) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
อย่างร้ายแรง

(๒๖) เป็นผู้มีประวัติการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน

(๒๗) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

ประธาน : (๒๗) เอมมาจากไหน

นายอรรถสิทธิ์ กัมมล : (๒๗) เป็นตามร่างที่กรรมการสิทธิฯ เสนอมาครับท่าน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เขาเขียนเพื่อรองรับกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐
ว่าถ้ามีผู้เคยถูกวุฒิสภาถอดถอนตามรัฐธรรมนูญก็เป็นไม่ได้เหมือนกัน

ประธาน : มันซ้ำ ๆ กันอยู่หรือเปล่า เชิญครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธาน ขอรื้อใน (๒๖) เป็นผู้มีประวัติการ
ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน อย่างชัดเจนนี้จะตีความว่าอย่างไร บางคนอาจจะไม่ได้ชัดเจน
แต่ถ้ามีการกล่าวหา มีอะไรบางอย่างที่ตีฉันคิดว่าถ้าในตำแหน่งนี้โดยเฉพาะต้องไม่มีประวัติที่ถูก
เชื่อมโยงกับเรื่องของละเมิดสิทธิไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นนายจ้างในการจ้างลูกจ้าง
ที่ไม่ค่อยเหมาะสมอะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้นถ้าเราใส่อย่างชัดเจนจะเป็นข้อที่จะทำให้ครหา
เป็นข้ออ้างได้ไหมคะว่าไม่ชัดเจน แต่มีบางคนมันไม่ควรจะมาสวมครในตำแหน่งนี้เลย เพราะว่า
เป็นตำแหน่งที่ต้องไม่มีอะไรพัวพันกับเรื่องการละเมิดในทางตรงหรือทางอ้อมคะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ต่อจากอาจารย์จรีนะครับ ประวัติหมายความว่าต้องเคย
ต้องโทษมาในกรณีนี้หรือเปล่า หรือว่าถูกกล่าวหาด้วยหรือเปล่า เพราะว่าถ้าอย่างนี้มันก็ตีความ
ลำบากนะครับ

ประธาน : มันใช้อะไรเป็นเกณฑ์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ (๒๕) กับ (๒๖) มาตรฐานทางจริยธรรม
มันก็น่าจะคลุมถึงเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วยหรือเปล่าครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็ตัด (๒๖)
ถ้า (๒๕) มันคลุมแล้ว

ประธาน : อันนี้คุณไม่ได้ print ออกมาเลยใช่ไหม มีไหม (๑๘) กับ (๑๐)
มันต่างกันอย่างไร

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ท่านประธาน คือใน (๑๐) มันเป็นลักษณะต้องห้ามของ ส.ส. ที่เราเคยเขียนไว้ว่าถ้าพ้น ๑๐ ปี เราให้กลับมาได้ แต่ (๑๘) มันคือของ ส.ว. ที่เราบอกว่าถ้าเคยแล้วไม่มีเว้นวรรคมาไม่ได้เลย และพอเอามาใช้กับองค์กรอิสระ เอามาใช้ทั้ง ๒ เรื่อง มันก็เลยเป็นประเด็นว่ามันมีส่วนหนึ่ง โดยองค์ประกอบเหมือนกันแต่มีเรื่องของการเว้นช่วงไว้ มันก็เลยเป็นประเด็นส่วนหนึ่งว่าจะใช้อันไหน

ประธาน : ในรัฐธรรมนูญเขียนเกิน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ก็เลยคิดว่าเราจะเอาอันเข้มไว้ หรือจะเอาอันไม่เข้ม

ประธาน : แต่อันนั้นบอกให้เข้มแล้ว

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : (๑๐) คือเคยพ้นโทษมาแล้ว ๑๐ ปี เว้นแต่ความผิดโดยประมาท แต่อันนี้ (๑๘) คือต้องเป็นการรับโทษมาถึงคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็คือได้รับโทษมาถึงคำพิพากษาถึงที่สุด

ประธาน : คือพวก ส.ส. ส.ว. ถ้าลงโทษจำคุก ถ้าพ้น ๑๐ ปีเราก็ยอม แต่ศาลรัฐธรรมนูญไม่ยอม ที่นี้ (๒) ของมาตรา ๒๐๒ ลอกมาเกิน เอามาตรา ๙๘ (๗) มาด้วย และคุณมาเพิ่ม (๓) มันก็ซ้อนกัน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เอาออก

ประธาน : ของเราเข้มกว่าไหม องค์กรอิสระเข้มกว่า ถ้าเคยถูกจำคุกไม่ให้เลย ผมยังรู้สึกว่ามันมีอะไรในนี้ซ้อน ๆ กันอยู่ ลองค่อย ๆ ไล่อ่านเทียบที่ละอัน และลองตั้งข้อสังเกตว่าอันไหนมันคล้ายกับอันไหน และมันซ้อนกันตรงไหน ที่นี้ตัวประวัติ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มันเป็นของเดิมที่อยู่ กฎหมายของเขาปัจจุบันด้วย เขาเลยเอามาใส่ไว้

ประธาน : และเขาใช้อะไรมาเทียบเคียง

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เท่าที่ทราบคือเวลาเขาตรวจสอบคุณสมบัติเขาจะตรวจสอบเหมือนข้าราชการเวลาไปพอสัมครแล้วเขาจะตรวจสอบจากประวัติแฟ้มอาชญากรรม แต่อันนี้เขาคงตรวจสอบไปยังองค์กรต่าง ๆ ว่ามีกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้นไว้หรือไม่ครับ

ประธาน : (๒๗) เราใส่ได้เพราะว่าเขาให้เรากำหนดคุณลักษณะ คุณสมบัติได้ แต่ (๒๗) จะไปใส่ที่อื่นจะเป็นปัญหาว่าใส่ได้ไหม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๒/๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๘ ที่ว่าเคยถูกวุฒิสภามีมติ
ถอดถอน อันนี้มันไม่มีอยู่ในลักษณะต้องห้ามของคุณสมบัติของ ส.ส. แต่เดิมถ้าหากว่ามีการถอดถอน
จากตำแหน่งเขาจะห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปีด้วย ซึ่งมันจะไปอยู่ในข้อห้ามที่ว่า
อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันนี้ (๒๗) ถ้าเป็นคุณสมบัติต้องห้าม
ของ ส.ส. มันจะไม่มี

ประธาน : คือตามรัฐธรรมนูญเดิมพอถูกถอดถอนแล้วมันมีผลอะไรบ้าง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถอดถอนแล้วก็จะห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปี
มันเลยไปถูกห้ามโดยห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปี

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : แต่ถ้าเขียนแค่นี้บางพรรคเคยถูกมาเป็นไม่ได้เลย
เพราะว่ามันไม่มีรัฐธรรมนูญ เขียนเหมือนปี ๒๕๕๐ รongรับอยู่ เข้ามาไม่ได้เลย ไม่ว่าจะโดนตั้งแต่
รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ๒๕๕๐ ไปไหนก็ไม่ได้เลย

ประธาน : เรามีอยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง มีอยู่ (๑๕) แล้ว
ก็ได้แค่นั้น ตัวนี้ก็ต้องเอาออก (๒๗)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรียนถามเมื่อก็ (๑๐) ตกลงตัดออกใช้ไหมครับ

ประธาน : ตัดออกครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ทำไมตัดออกครับ

ประธาน : เพราะมันซ้ำกับ (๑๘) ครับ (๑๘) นี้เราห้ามขาด อ้ายโน่น ๕ ปี
อ้ายนั้นมันสำหรับพวก ส.ส.

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ทีนี้ใน (๑๐) มันเป็นบทบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ
คือเป็นลักษณะต้องห้ามที่เขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญ มันน่าจะคงไว้ และถ้าเราจะเพิ่มที่เพิ่มมาก็เพิ่มไป แต่
ว่ามันเป็นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเราตัด

ประธาน : (๑๘) เป็นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ (๑๐) เป็นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
ที่อ้างมาจากมาตรา ๙๘ ถึงอ้างเกินมา ทีนี้เมื่อเราห้ามอันนี้แล้ว ถ้าเคยถูกจำคุกไม่ว่าจะผ่านไป
๑๐ ปี หรือ ๑๕ ปี ก็เป็นไม่ได้เลย ถ้าไปเขียนอ้ายตัวนี้ (๑๐) ไว้เดี๋ยวจะเกิดปัญหาเถียงกันว่า
และพอพ้น ๑๐ ปีแล้วเป็นได้ไหม มันจะขัดกัน ไปได้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตครับ ตกลงใน (๒๗)

ประธาน : เอาออก

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เอาออกใช้ใหม่ครับ พอดีอันนี้มันพูดเรื่องถอดถอนอยู่ในการคุยหรือกันในคณะอนุฯ ติดตาม ก็ยังมีอนุกรรมการบางท่านยังมีความเห็นว่าเรื่องการถอดถอนกรรมการในองค์กรอิสระน่าจะยังให้วุฒิสภาน่าจะยังให้มีการถอดถอนได้อยู่ เพราะวุฒิสภาเป็นคนตั้ง

ประธาน : อ้ายนั่นต้องร่างใหม่ ต้องร่างรัฐธรรมนูญใหม่แล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช่ ตามร่างรัฐธรรมนูญใหม่

ประธาน : ไม่ใช่ ต้องมาร่างรัฐธรรมนูญกันใหม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็มีกรรมการบางท่านให้เหตุผลไว้

นายเอียรชัย ณ นคร : คือที่คุยกันมีผมกับพี่น้องชิตที่เห็น คือมันมีเหตุผลว่าตอนที่เราทำ พูดถึงเรื่องรัฐธรรมนูญที่เราตัดอำนาจถอดถอนของวุฒิสภาออก ตอนนั้นมันเหมือนกับว่ามันมีประเด็นในลักษณะทำนองที่ว่าวุฒิสภาไปถอดถอนผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจากการเลือกตั้ง ทีนี้ก็เลยมองว่า

ประธาน : เหตุผลจริง ๆ ที่เราไม่เอา เพราะวุฒิสภาถอดถอนไม่สำเร็จ เราเลยเปลี่ยนไปเปลี่ยนว่าถ้าทำผิดไปเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าขาดคุณสมบัติศาลรัฐธรรมนูญบอกขาดไปเลย แล้วความผิดบางอย่างมันจะกลายเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น การกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้นมันจะไปอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าทำผิดมันจะไปศาลฎีกา พอศาลฎีการับคำฟ้องไว้ปั๊บหยุดปฏิบัติหน้าที่ และพอตัดสินปั๊บไปเลย ก็ดีกว่าถอดถอน อ้ายถอดถอนนั้นมันคือการพอกตัวพอดถอดถอนไม่สำเร็จเห็นใหม่ผมบริสุทธิ์แล้ว เลยจะทำให้คดีหายไปหมด ที่เราไม่เอาเรื่องถอดถอน เดิมเขาก็ว่าไม่ถูกมาจากการเลือกตั้งให้วุฒิสภามาถอดถอนอะไรนี่นะครับ จึงเป็นเหตุให้เขาต้องไปแก้ว่าให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งครึ่งหนึ่งเพื่อจะได้ไปถอดถอนได้ และตอนที่เรายกเลิกพวกนั้นเองก็กลับมาว่าเราว่าไหนว่าจะเอาจริงเอาจริง นี่ไปยกเลิกเรื่องถอดถอนเสียทำไม ความจริงเราใส่กลไกที่หนักกว่านั้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ได้คุยเหมือนกันว่าถ้ามันไม่ได้นี่นะครับ ในเรื่องจริยธรรมที่จะมีมันก็ควรจะต้องเขียนว่าการกระทำอะไร หรือลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรง อย่างเช่นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ครบถ้วน จะต้องมีความผิด หรือปฏิบัติหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหาย เป็นเหตุที่จะถือว่าเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อว่ามันจะได้เข้ากระบวนการไปได้ คงต้องไปอยู่เรื่องจริยธรรม ต้องไปใส่ไว้ในเรื่องจริยธรรม

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : จะใส่เรื่องจริยธรรม หรือไม่ต้องใส่ก็ได้ เพราะว่าพวกนี้มันจะถูกบังคับ อยู่ว่าความผิดตามมาตราอะไรที่บอกว่าจงใจไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อันนั้นมันเป็น ความผิดที่จะต้องเอาออก ต้องไปศาลแล้ว ต้องพ้นจากตำแหน่ง มาตราอะไรละ แต่ถ้าจะไปเขียนซ้ำ ในจริยธรรมก็แล้วแต่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : พิจารณา

ประธาน : พวกนั้นเขาพิจารณาก็ปล่อยเขาไป อย่าไปกังวลให้มันทุกข์ ส่วนเรื่อง ถอดถอนนั้นต้องเอาไว้เขาปฏิวัติอีกทีและถ้าเรายังอยู่เขาใช้ให้มาทำแล้วค่อยมาพูดกันใหม่

นายอุดม รัฐอมฤต : คือในมาตรา ๒๓๔ (๑)

ประธาน : มันมีอยู่แล้ว ไปมาตรา ๑๐

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : มาตรา ๑๐ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับ การแต่งตั้งเป็นกรรมการให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ

(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ

(๔) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้ขึ้น ทะเบียนไว้กับคณะกรรมการแห่งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนแห่งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ สองคน เป็นกรรมการ

ให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่คณะกรรมการตาม (๖) ต้องมีคุณสมบัติ และได้รับการรับรองตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาไม่ครบ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใน (๕) กับใน (๖) ตอนที่ได้มีการอภิปรายในช่วงแรก ก็เห็นว่าผู้แทนใน (๕) น่าจะเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน และใน (๖) ก็เช่นเดียวกันว่าให้เลือกกันเอง ให้เหลือ ๑ คน แต่อันนี้ยังใช้ ๒ คนเหมือนเดิม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๒/๕

ประธาน : เชิญครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่แน่ใจว่าหมายถึง ข้อ ๕ นะคะ ที่บอกว่ามีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับคณะกรรมการแห่งละ ๑ คน ขึ้นทะเบียนอย่างไรคะ

ประธาน : ก็มันจดทะเบียนไว้กับ สมมุติว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประสงค์ จะมีส่วนก็มาจดทะเบียนไว้

นางจรี วิจิตรวาทการ : ตั้งแต่เมื่อไรคะ

ประธาน : จดเมื่อไรก็มีสิทธิเมื่อนั้น

นางจรี วิจิตรวาทการ : ที่นี้อย่างที่เราคูยกกันเมื่อวาน บางมหาวิทยาลัยเขา มี อาจจะไม่ใช้การเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนโดยตรง แต่มีการวิจัยศึกษา มีอะไรต่าง ๆ ที่เขาทำกัน โดยไม่มีหลักสูตร ไม่ใช่สิทธิมนุษยชน แต่ว่ามหาวิทยาลัยใหม่ ๆ บางแห่งเขามีหลักสูตร แต่ว่าจริง ๆ แล้วความเชี่ยวชาญอาจจะไม่ได้เท่ากับมหาวิทยาลัยที่เขาอยู่มานานและมีการสอนวิจัย ศึกษา แต่ไม่ได้สอนโดยตรง แต่มีใส่เข้าไปในวิชาต่าง ๆ อย่างที่เราพูดกันเมื่อวานนี้ มันจะไปปิดกั้น โอกาสคนพวกนั้นใหม่ที่จะมีความเข้มข้นมากกว่าด้วยซ้ำไป

ประธาน : ถ้าเป็นมหาวิทยาลัย ถ้าวิจัยเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยไม่มีการสอน คงเป็นไปได้ เพราะว่าของไทยเราอาจารย์วิจัยเฉย ๆ ไม่ได้

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ยกตัวอย่าง อย่างเช่นทำเรื่องสิทธิเด็ก เรื่องสิทธิสตรี เรื่องของการค้ามนุษย์ อาจจะไม่ได้สอนด้านนั้นโดยเฉพาะ

ประธาน : เขาก็ต้องมีวิชาที่ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับพวกนี้

นางจรี วิจิตรวาทการ : อาจจะอยู่ในวิชาอย่างอื่น เรื่องอย่างอื่น แต่ไม่ได้เรียกว่า อย่างนั้น เพราะว่าหลักสูตรแล้วแต่คณะ แล้วแต่ละมหาวิทยาลัยเขามีอิสระในการตั้งชื่อของวิชา และหลักสูตร เพราะฉะนั้นมันอาจจะไม่ได้ตรง แต่ว่าเขาสอนและวิจัยจริง ๆ อย่างสิทธิเด็ก เรื่องสิทธิสตรีคนนั้นที่เขาทำกัน แต่เราไม่มีหลักสูตรสิทธิสตรี หรือว่าเรื่องของอะไรโดยเฉพาะ

ประธาน : มันใช่สิทธิสตรี มันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

นางจรี วิจิตรวาทการ : สิทธิสตรีคือส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชน มันเป็นสาขาย่อย

ประธาน : หรือเรื่องสตรีควรจะได้รับ การ treat อย่างไร อะไรอย่างนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๒/๖

นางจุรี วิจิตรวาทการ : หรือเรื่องเด็ก เรื่องการค้ามนุษย์ ก็อาจจะอยู่ในพัฒนาสังคม อยู่ในคณะต่าง ๆ

ประธาน : ก็ถือว่าเป็นการสอนด้านสิทธิมนุษยชน

นางจุรี วิจิตรวาทการ : คืออนุमानว่าเป็นอย่างนั้นได้ เดี่ยวจะตีความบอกไม่มี หลักสูตรนี้และไม่ให้มา

ประธาน : ไม่มีใครมีหลักสูตรสิทธิมนุษยชน

นางจุรี วิจิตรวาทการ : มหาวิทยาลัยมหิดลมีคณะ เท่าที่ดิฉันทราบ ปริญญาโทมี และในมหาวิทยาลัยที่ใหม่ ๆ ราชภัฏบางแห่งเขามีคณะ

ประธาน : ทุกแห่งเขาสอนมีวิชาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พวกนั้นถ้าจะมาเข้าก็เข้าได้ มันมีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชน

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธาน ข้อ ๕ นี่นะครับ เมื่อคราวที่ทางกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเขามาคุยกับพวกเรา ถ้าผมจำไม่ผิดเขาบอกว่ามีสถาบันอุดมศึกษา มาจดทะเบียนกับเขาตั้งเกือบ ๒๐๐ แห่ง

ประธาน : เกือบหมด ก็แปลว่ามันมีสอน อย่างน้อย GE มันมี เพราะฉะนั้น เกือบจะทุกมหาวิทยาลัยมันสอน จะมีปัญหาที่เฉพาะนิด้า นิด้าไม่มี GE

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : แต่ที่นี้ประเด็นคือถ้าแบบนี้มันก็ค่อนข้างจะออกมา block vote และมันก็จะได้แต่ราชภัฏหมดเลยครับ คือผลมันมักจะเป็นแบบนี้แทบทุกครั้งเวลาที่ใช้ block vote กันครับ คือเราเห็นผลอย่างนั้นแล้วเราจะอย่างไรดีครับ พอดีก็กังวลเหมือนกันครับว่า สุดท้ายคนที่มาเป็นผู้แทนก็จะเป็นคน คือมันเหมือนกลับไป ขออนุญาตนี้คำอื่นไม่ออก คือไป lobby กันตั้งแต่ขั้นนี้ เพราะนี่ตั้ง ๒ คนมาเป็นกรรมการ รู้สึก ๒ คนนี้จำนวนก็เท่ากับ ศาลปกครองกับศาลรัฐธรรมนูญบวกกันเลย และกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ พอดีผมเองเคยเป็นกรรมการ ลักษณะคล้าย ๆ แบบนี้แล้วก็รู้เลยว่าถ้ามีการ block vote อย่างไม่คนที่ออกเสียงโดยอิสระ เสียงนั้นจะไม่ค่อยมีความหมายเท่าไร ก็กังวลครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ให้เลือกกันเองให้เหลือ ๒ คน คราวก่อนเราเคยพูดไว้ ให้เลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน ทั้ง (๕) (๖) เพราะว่าไม่อย่างนั้นถ้าให้ ๒ คน (๕) (๖) ๔ คนแล้ว

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๒/๗

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ใน (๕) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชน ถ้าสถาบันนั้นเขามีหลายคณะและตัวแทนเขามา เขาไม่ได้มาจากคณะที่สอนด้านสิทธิมนุษยชน และมันจะมีความหมายอะไรหรือเปล่าครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านรองฯ พูดอย่างนี้ทำให้ดิฉันคิดว่าถ้าอย่างนั้นมหาวิทยาลัยที่อาจจะส่งกันไปเยอะ ๆ ไปทาง block vote ถ้าสมมุติว่ามีหลาย ๆ คณะส่งไปหลาย ๆ คน

ประธาน : อ้ายนี้ก็จะไปถูก block vote จากเอกชนเสียอีก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เรียนถามอาจารย์ศุภชัยครับ ที่จุฬาลงกรณ์มันมีคณะไหนใหม่ที่สอนวิชานี้ครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ถ้าเป็นหลักสูตรเท่าที่ผมทราบไม่มีหลักสูตรนะครับ ถ้าเป็นรายวิชาเท่าที่พยายามค้นดูก็ยังไม่เห็นรายวิชา แต่ว่ามีอาจารย์ที่เขาทำในลักษณะที่เป็นการจัดฝึกอบรมระยะสั้นแล้วก็ให้ certificate อะไรอย่างนี้มีครับ ถ้าเป็นตัวรายวิชา คือขึ้นอยู่กับการตีความด้วยว่าอะไรที่เราจะเรียกว่าด้านสิทธิมนุษยชน คือถ้าตีความกว้างก็จะมีรายวิชาที่เข้าอยู่ตรงนี้หลายรายวิชา แต่ถ้าให้ชื่อตรง ๆ เลยว่าสิทธิมนุษยชน ผมเท่าที่มีความรู้รู้สึกว่าจะไม่เห็นชื่อตรง ๆ นะครับ ถ้าเป็นสิทธิสตรี สิทธิอะไรอย่างอื่นน่าจะพอมือ ต้องสืบค้นดูอีกทีครับ ที่คณะรัฐศาสตร์เราจะมีโปรแกรมอันหนึ่งซึ่งเป็นหลักสูตรในระดับปริญญาโท ตรงนั้นก็ป็นหน่วยงานที่เขาชอบจัดการประชุม จัดสัมมนาแล้วก็จัดอบรม เขาค่อนข้างจะเป็น connection กับทางมหิดล ที่จุฬาลงกรณ์เรามีศูนย์สันติภาพโลกอะไรแบบนี้ครับ ซึ่งตรงนั้นขออนุญาตอาจารย์สุวิชัยท่านก็จะทำงานทำนองประเภทนี้ครับ แต่ศูนย์อย่างนั้นไม่ได้มีการเรียนการสอนมีแต่การวิจัยครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : และมันจะอยู่ใน (๕) ได้ไหมครับ จุฬาลงกรณ์นี้

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : จุฬาลงกรณ์น่าจะอยู่ใน (๕) ได้ครับ เพราะว่าทางสายนิติศาสตร์ของอาจารย์นิติพันธุ์บางวิชามันก็จะออกมาใกล้เคียงกันอย่างนี้ครับ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ที่คณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มันมีวิชากฎหมายสิทธิมนุษยชนตรง ๆ เลย คือกฎหมายสิทธิมนุษยชนเลย ซึ่งแต่เดิมอาจารย์วิฑิตเป็นคนสอนและตอนหลังเข้าใจว่าก็มีอาจารย์อีกท่านหนึ่งเข้าไปประกบด้วย ๒ ท่าน ทั้งระดับปริญญาตรีปริญญาโท

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๒/๘

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะถ้าเราใช้คำว่า การเรียนการสอน มันจะตีความอย่างไร มันต้องมีวิชาในสถาบันนั้น ๆ หรือเปล่า

ประธาน : มันมีของเดิมเขาเขียนอย่างนี้ใช่ไหม เขาทำกันมาหลายหนแล้ว เขาขึ้นทะเบียนเขารับหมดมา ๒๐๐ กว่า ก็แปลว่าใครสอนเขาก็รับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : คือถ้ามีวิชาหรือมีแขนงวิชาเปิดก็มา เพราะว่าถ้าหลักสูตร ไม่มีอุดมศึกษาไหน ไม่มีมหาวิทยาลัยไหนเปิดเป็นหลักสูตรโดยตรงไม่มี

ประธาน : เอาอย่างนี้ไหม แยกอย่างนี้ไหม ราชภัฏไปสู้กับเอกชนพอพืดพอเหวี่ยง จำนวน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ขอหารือ คือเขาจะไม่แย่งอย่างนั้น เพราะว่าพอจับกลุ่ม อย่างนี้แล้วทำให้พวกราชภัฏกับเอกชนเสียเปรียบ เพราะว่ากลุ่มนี้ ๑๐๐ องค์กร ขณะนี้อุดมศึกษา ของรัฐมีประมาณสัก ๒๐-๓๐ องค์กรสถาบันเอง และพอวัดก็สถานะอุดมศึกษาเหมือนกัน

ประธาน : เราอยากได้พวกนี้มาคนหนึ่ง

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เราถือว่าเป็นการแบ่งประเภท

ประธาน : หรือไม่อย่างนั้นก็ไมเอาเลยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ตอนนั้นถ้าจำไม่ผิด ตอนที่คุยกันตอนต้นที่ท่านประพันธ์ยก คือเราต้องการหลากหลาย เราจะเอาอุดมศึกษามา ๑ คน องค์กรด้านสิทธิมนุษยชน ๑ คน และจะเอา ทางด้านพวกหอการค้าอะไรพวกนี้ที่เกี่ยวข้องเอามากรรมการสรรหาเพื่อจะได้มีความหลากหลาย มาดูคนที่เรากำหนดคุณสมบัติเมื่อวานที่จะมาเป็นกรรมการเพื่อจะได้มีความรอบด้านออกมา ตามคุณสมบัติที่เรากำหนดไว้ เพราะตอนที่เขากำหนดมาตอนนั้นก็เถียงกันว่าอุดมศึกษาตรงนี้ทำไม ต้อง ๒ คน และองค์กรเอกชนข้างล่างทำไมต้องเอาแค่นี้ เพราะว่ามันมีหลายด้านเหมือนกัน องค์กรเอกชน (๖) เราตามเรื่องข้อเสนอแนะจาก Paris Principles มา อันนี้เราต้องเขียนไว้

ประธาน : ก็นี้เราเขียนไว้ ๒ คน แต่กำลังนึกว่า คือตอนปี ๒๕๔๐ พวกอาจารย์ เขาร่าง อะไร ๆ ก็อาจารย์เป็นคนเลือกหมด พออยู่ ๆ มาเราก็คพบว่ามันก็ไม่ค่อยตรงไปตรงมาเท่าไร คนอยากที่นั่นจริง ๆ ก็ไม่ได้มา เพราะว่าเขาจับมือฮั้วกันอะไรกัน ทีนี้ตอนนี้เรายังจำเป็นต้อง ใช้ใหม่ ไปหาคนอื่นมาได้ไหม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

วาสนา ๒/๙

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ การใช้คำว่า ผู้แทน ในที่นี้ สิ่งที่เราประสงค์ก็คือว่าถ้าเกิดสมมุติธรรมศาสตร์บอกอธิการบดีมาเอง ในขณะที่อธิการบดีอาจจะไม่ใช่คนที่ทำเรื่องสิทธิมนุษยชน นี่เป็นไปได้ไหมครับ ก็คือเราไม่ได้ประสงค์ว่าจะต้องเป็นคนที่รู้เรื่องสิทธิมนุษยชน เพียงแต่ว่าสถาบันของเขาสอนเรื่องนี้

ประธาน : ที่เขียนอันนี้ก็เป็นอย่างนี้ ผมก็ถึงนี้กว่าแล้วมันจะได้อะไรขึ้นมา

- ๓/๑

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๓/๑

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ท่านอาจารย์ครับ ถ้าสมมติจะใช้อาจารย์ผู้สอนหรือผู้บรรยายในระดับอุดมศึกษาในวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนตรง ๆ ไปเลยจะนั้นไหมครับ

ประธาน : ใครเป็นคนเลือกล่ะ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ให้เลือกกันเองในระหว่างนั้นอาจารย์ครับ ก็ทำลักษณะคล้ายสถาบันอุดมศึกษา

ประธาน : มาขึ้นทะเบียน

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ ในส่วนตัวผมไม่ค่อยเห็นด้วยกับระบบการขึ้นทะเบียน คือถ้าขึ้นทะเบียน ยกตัวอย่างจะมีอาจารย์บางคนเขาไม่มาขึ้นทะเบียนหรอกครับ แล้วก็อาจจะเป็นอาจารย์ที่เราอยากจะได้เขามาเป็นกรรมการสรรหา

ประธาน : ถ้าไม่มาขึ้นทะเบียน อยู่ ๆ เดินมาจะรู้ได้อย่างไรว่าอาจารย์สอนหรือไม่สอน

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ก็มีหนังสือรับรองของสถาบันอุดมศึกษาที่เขาสอน

ประธาน : แล้วก็ไม่ว่าจะมากันกี่คน

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ ไม่ว่าจะมากี่คนแต่ถ้าเขาเลือกเราให้โควตาเขาเลือกคนเดียวก็

ประธาน : ใช่ ๆ แต่ว่าคนจัดมันจะไม่รู้ละสิ สมมติว่านัด ๙ โมงมาเลือกกันแล้วมา ๓๐ เราจะรู้ได้อย่างไรว่าหมดหรือยัง

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ผมเข้าใจว่าที่น่าจะเป็นช่วงเวลาถ้ากำหนดแล้วก็คงต้องมาถึงก่อนนั้นหรือเปล่าครับ

ประธาน : แต่มันก็ต้องให้เขารู้ล่วงหน้าไม่อย่างนั้นจะรู้ว่าใครเขาจะได้มีหนังสือนัดแนะได้ถูก เหมือนตอนนี้เราจะชวนพวกฝ่ายการเมืองเขามาสัมมนาเราจะมีหนังสือใครก็ได้ไม่รู้จะมีหนังสือถึงใคร แต่พอให้โฆษก โฆษกก็ยังไม่ได้แถลงชี้แจง ยังไม่ได้เชิญชวนชี้แจงเชิญหรือยังครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : พูดไปบ้างแล้วแต่ยังไม่ได้ให้รายละเอียดครับ เพราะว่าประสานงานกับท่านอาจารย์ชาติชาย ท่านอาจารย์กำลังจะเตรียมข้อมูลให้แต่บอกว่าอยากจะรอให้ท่านประธานมีไปก่อนจะได้ทราบว่ามีถึงใคร เมื่อก่อนท่านประธานก็บอกว่าถ้ารอท่านประธานอาจจะใช้เวลาทำไมท่านชาติชายไม่ลงนามไปเอง แต่ท่านบอกว่าเสนอไปถึงโต๊ะท่านประธานแล้ว

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ท่านบอกให้รอไว้หนึ่งเดิมนั้น เดิมก็คิดว่าจะแถลงวันนี้แต่วันนี้ข่าวเขาคงสนใจเรื่องศาลรัฐธรรมนูญมากกว่าก็เลยกำหนดไว้ว่าพรุ่งนี้ครับ

ประธาน : เพราะว่าเขาเขียนไปที่โต๊ะแล้วและเขาก็ไปบอกว่า โดยที่พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามนั้น ๆ จึงเชิญมาสัมภาษณ์ ซึ่งมันผิด เราไม่ได้เห็นว่าใครเป็นคุณวุฒิ เราเชิญไปเพราะว่า ๑. ท่านมีหน้าที่ อย่าง กกต. เราก็เชิญไปหน้าที่บอกโอเคขอให้ท่านมาเราจะจัดสัมภาษณ์ สนช. สปท. ก็เชิญไปบอกว่าใครสนใจก็ให้มา ให้ช่วยบอกสมาชิกว่าใครสนใจก็มา ปลัดกระทรวงมหาดไทยเราก็บอกว่าใครสนใจหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ให้มาพวกนี้ ส่วนคนอื่น ๆ เดิมก็จะส่งถึงปลัดกระทรวงทุกกระทรวงแล้วก็บอกว่าโดยที่ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พวกนั้นเราก็ไม่รู้จะเอามาทำอะไร ผมก็เลยว่าไม่เอาไปเขียนมีหนังสือไปเพียง ๕-๖ รายเท่านั้นเอง และนอกนั้นให้ประกาศ มันประกาศได้เลย เมื่อกี้เขาก็ถามผม ผมก็พูดไปแต่ว่าในส่วนนี้เขาก็คงไม่ได้เอาไปลงช่วยย้าอีกที

นายรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ ก็พูดกันอยู่แล้วว่าจะทำ

ประธาน : ตัววิ่งให้ที่รัฐสภา สถานีวิทยุแห่งประเทศไทยก็ได้ ขอให้เขาช่วยออกให้อันนี้เอาอย่างไรดีครับ (๕) เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คือถ้าสมมุติเอาในลักษณะแบบหนึ่งคือให้สถาบันอุดมศึกษาเสนออาจารย์ที่สอนวิชาสิทธิมนุษยชนแล้วให้ประธานศาลฎีกา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้าน ศาลปกครองสูงสุดและศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนเลือกขึ้นมา คือไม่ใช่ตัวอาจารย์มาสมัครแต่เป็นสถาบันอุดมศึกษา คือไม่ว่าที่ไหน อย่งไรก็ได้เขาเสนอมาแล้วก็ ๕ ท่านนี้เป็นคนเลือกขึ้นมาอีกทีหนึ่งก่อน จะ ๑ หรือ ๒ คน จะเป็นอย่างไรก็ได้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ขออนุญาตแจ้งเรื่องศาลรัฐธรรมนูญหน่อยครับ วันนี้ศาลได้อภิปรายเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยและนัดแถลงกันด้วยวาจาก่อนการลงมติ และจะมีการลงมติในวันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : เลื่อนไปอีก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : วันนี้อภิปราย แล้วก็นัดแถลงด้วยวาจาแล้วก็ลงมติวันนั้นเลย วันพุธหน้า ไม่ได้เลื่อน อันนี้มันเป็นกระบวนการของเขาครับ

ประธาน : เดิมเขาบอกจะวินิจฉัยวันนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๓/๓

นายรชิต สิงหเสนี : ใช้ครับ เขาเคยบอกว่าจะอภิปรายมีมติแล้วแถลงวันนี้ แสดงว่าเขาเลื่อนไปครับ

ประธาน : ก็จะได้ไม่รีบร้อน ค่อย ๆ ทำ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานขออนุญาตครับ ผมดูของเก่าเมื่อปี ๒๕๔๒ เข้าใจว่าวิธีคิดของการทำกฎหมายลูกในครั้งนั้นเขาน่าจะมีอยู่ ๒-๓ แนวคือว่า

อันที่ ๑ กรรมการสรรหาประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด นายกษัตริย์บัญชา อธิการบดี หรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละ ๑ คน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คน คืออะไรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการของกฎหมายผมว่าเขาก็เอามานะครับ คืออัยการกับนายกษัตริย์บัญชา

ที่อันที่ ๒ ผมดูคือเขาใช้ผู้แทนของพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็น ส.ส. อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองเหลือ ๕ คน อีกส่วนหนึ่งเอาผู้แทนสื่อมวลชน เข้าใจว่าจะดูว่าเป็นตัวแทนของประชาชนหรือสามารถที่จะรู้ว่าใครเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เอาสาขาทางด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงแล้วก็วิทยุโทรทัศน์เลือกกันเองรวมเป็น ๓ คน ทั้งหมดให้มีฝ่ายเลขา แล้วก็ทำบัญชีรายชื่อโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหมด ทั้งชาย หมายถึงว่าในระดับของกรรมการสรรหานะครับ เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องได้มีความยินยอมต่อผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น และหลังจากนั้นก็ให้มีกระบวนการที่จะไปดำเนินการต่อ ผมว่าวิธีคิดเขาเขามีการยึดโยงกับทางรัฐสภา คล้าย ๆ ว่ารัฐสภาเป็นผู้ที่อยู่กับองค์กรอิสระ มันจะมีฐานคิดเลา ๆ ถ้าดูจากของเก่านี้ครับ ที่นี้ถ้าของใหม่เราเขียนในลักษณะนี้มันจะไปเหมือนกับหลายครั้งที่เราจะพยายามทำแล้วมันก็จะไปเจอทางตันอย่างนี้ไหมครับว่าอย่างราชภัฏกับมหาวิทยาลัยของรัฐก็ดีหรือว่ามันก็วนอยู่อย่างนี้มีประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลฎีกา แล้วก็หลายภาระก็ไปตกอยู่ที่ประธานศาลฎีกา ที่นี้ถ้าจะเอาใครสักคนหนึ่งเข้ามาผมคิดว่ามันต้องมีฐานคิดอยู่เหมือนกันว่าทำไมถึงต้องเป็นผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในตอนที่เราจะมาผมก็ค่อนข้างจะค้านอยู่นะ เพราะผมยังนึกหน้าออกอยู่ใครจะเป็นคนมา แล้วอย่างเมื่อเช้าที่คุยในอนุกรรมการที่ท่านอาจารย์จรีบอกว่าถ้าไม่เชิญคนนี้เขาก็โวยวายละ เพราะว่าเขาคือคนสอนด้านนี้และเขาถือว่าเขาเป็นเจ้าของด้านนี้ พอเราไปเปิดดูอย่างนี้ขึ้นมาปุ๊บตาคนนั้นก็ต้องโวยวายแล้วแกโวยวายก็โวยวายไปทั่วโลกด้วยนะ แกไม่ได้โวยวายเฉพาะพวกเรา แกก็โวยวายไปทั่วโลกเลย แล้วเราแน่ใจหรือครับว่าจะเอาอย่างนี้ ผมว่ามันจะเกิดปัญหาคือถ้าทำอย่างนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎกานต์ ๓/๔

ประธาน : อันนี้เขาก็คงลอกมาจากชุดที่เราตั้ง แต่ว่าอันนี้มันมีศาลรัฐธรรมนูญ
เอาเข้ามาได้อย่างไร ของเก่าหรือ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ที่จริงผมก็เคยได้ยินประธานศาลฎีกาเขาไม่ค่อยอยากเข้ามา
ยุ่งเกี่ยวเท่าไรเรื่องนี้ ไม่มีหรือปี ๒๕๕๐

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมดูปี ๒๕๔๒ นะครับ ถ้าปี ๒๕๔๒ มีประธานศาลฎีกา
ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกสภทนายความ

ประธาน : อันนี้ของเราแทนที่จะเอาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ เราเอาตัวประธานกับ
ผู้นำฝ่ายค้านมาเลยจบ แต่มันก็ยึดโยง แต่อันนี้ถ้าจะเอาสภทนายความเพราะทำหน้าที่เกี่ยวกับ
เรื่องนี้อยู่ก็ได้ แต่อัยการคงไม่ต้องเพราะอัยการเป็นคนฟ้อง แต่นี้ตัวสถาบันอุดมศึกษาจะเอา ไม่เอา
ไม่เอาได้ไหมสภทนายความ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เดิมถ้ามีเราจะตัดไปหมดเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ปฏิรูปใหม่ เห็นว่าประธานศาลปกครองสูงสุดกับประธาน
ศาลรัฐธรรมนูญเราก็ตัดไปที่หลังแล้ว

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าด้วยความเคารพต่อศาล ดิฉัน
ไม่ว่าจะศาลฎีกา ศาลอะไรนี้ท่านผู้พิพากษาท่านมีความเที่ยงตรง เป็นกลาง แต่ว่าในบางเรื่อง
บางอย่าง อย่างเรื่องของคนในสังคมที่ทำงานด้านสิทธิหรือว่าผู้เสียหายหรืออะไรต่าง ๆ ดิฉัน
ไม่แน่ใจว่าท่านจะรู้จักคนเหล่านี้มากมาย ที่นี้ผู้แทนถ้าสื่อมวลชนที่ดีอาจจะรู้มากกว่าว่าใครที่มี
บทบาทจริงหรือไม่จริง หรืออะไรต่าง ๆ ที่นี้มหาวิทยาลัยถ้าเป็นในอดีตก่อนที่เรามีเยอะแบบนี้
ดิฉันก็คิดว่าก็รู้กันว่าใครทำงานทางด้านนี้ ใครไม่ทำ เพราะฉะนั้นดิฉันไม่ค่อยชอบเรื่องการเรียน
การสอน ดิฉันคิดว่าอาจจะการเรียนการสอนหรืองานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนอะไรอย่างนี้อาจจะ
รวมกว้างขึ้น แต่ถ้ามหาวิทยาลัยเขาเลือกกันเองมาก็เป็นตัวอย่างที่ดีดิฉันคิดว่าดี เพราะเขาก็รู้กัน
ในแต่ละสถาบันว่าใครทำจริง ใครไม่ทำจริงในเรื่องเหล่านี้ แล้วมาเลือกกันเองอีกทีก็คงได้ แต่ว่า
เหมือนเราผลักภาระไปให้ศาลเยอะเหลือเกินโดยที่อาจจะ ๑. รบกวอนท่านเยอะ ๒. ท่านอาจจะ
ไม่ได้กว้าง เพราะท่านก็อยู่ในกรอบของท่าน ท่านจะรู้คนในหมู่เหล่าต่าง ๆ หรือไม่ดิฉันไม่แน่ใจ
ทำไมเราไม่มีสื่อ ถ้าสื่อที่เป็นกลาง หรือสมาคมสื่อที่เราไว้ใจได้เขาอาจจะมีคนี่รู้จักมากหรือเปล่า
เพราะว่าหลัง ๆ นี้เราก็ไม่ไว้ใจสื่ออีกใช้ไหมคะ ในช่วงหลังนี้เรารู้สึกว่าสื่อไม่เป็นที่น่าไว้ใจ
หรือสมาคมวิชาชีพอื่นจะได้ไหมนะคะ แต่คุณก็ระณอบอกไม่เอาสมาคมทนายความเลยไม่รู้จะไปใช้ใคร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๓/๕

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ขออนุญาตท่านประธาน เรื่องสรรหาผมจำได้ว่า ตอนที่เราร่างเรื่องของการสรรหานี้ ไม่แน่ใจผมจำถูกหรือเปล่า แต่จำได้ว่าท่านประธานเคยถามพวกเราว่าการสรรหาองค์กรอิสระทั้งหลายใช้กรรมการชุดเดียวกันเลยดีไหมจะได้ไม่ต้องไปเขียนทีละชุด อันนี้ข้อแตกต่างก็จะมีอยู่เพียงแค่ว่ากรณีที่เป็นกรรมการสิทธิฯ มันจะมีลักษณะเฉพาะคราวนี้ถ้าเราใช้หลักเดิมซึ่งที่เราให้เป็นกรรมการชุดเดียวกันเพราะเวลาคัดเลือกก็จะได้เห็นภาพที่มัน across the board อะไรแบบนี้ ถ้าใช้หลักนั้นแล้วก็เติมเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคล้าย ๆ เดิม (๖) จะได้ไหม ผมพยายามนั่งนึกดู เพราะว่า (๕) ถ้าเอาแบบอาจารย์นิติพันธุ์ก็มีข้อแย้งแบบหนึ่งคือถ้าเป็นแบบเดิมก็จะมีข้อแย้งอีกแบบหนึ่ง มันมีข้อแย้งหลายอย่าง คราวนี้แต่ถ้าเราใช้หลักว่าใช้ชุดที่เหมือนกันหมดแล้วก็เติมอันนี้ลงไปว่าอันนี้มีลักษณะเฉพาะมันจะได้หรือเปล่าไม่แน่ใจพอดีผมหยิบกำลังจะเปิดรัฐธรรมนูญดูว่าชุดอื่นเราใส่ใครไว้บ้างนะครับ

ประธาน : มีประธานศาลรัฐธรรมนูญ กับประธานองค์กรอิสระอื่น ๆ ยกเว้นเจ้าตัวไม่ใช่ประธาน ผู้แทน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับมันมีข้อพิจารณาอีกอันหนึ่ง คือถ้าเราเอากรรมการชุดเดียวกันทั้งหมดในการสรรหาข้อดีคือว่ามันง่ายสำหรับเราที่จะไม่ต้องไปคิดอะไรมากมาย แต่ว่ามันมีข้อจุดอีกอันหนึ่งคือเท่าที่ทราบมันมีการแลกเปลี่ยนเสียงกัน อันนี้เห็นชัดเลย เพราะว่าถ้าเป็นกรรมการชุดเดียวกันอันนี้ขณะ อันนั้นคุณเอาไป อันนี้มันมีเกิดขึ้นจริง ๆ ผมอยู่ในองค์กรตามรัฐธรรมนูญผมได้รู้ได้เห็นมา ถ้าเราจะเอาแบบง่าย ๆ ก็เอาชุดเดียวกันเลยมันง่ายดีไม่ต้องไปคิดมาก แต่ว่าที่เกิดขึ้นคือมีการแลกเปลี่ยนเสียงกัน อันนี้เป็นเกิดขึ้นแล้วนะครับ ถ้าเราดูตามภารกิจเราก็อาจจะแยกได้ว่าอันนี้เป็นองค์กรถ่วงดุล อันนี้เป็นองค์กรที่จะดูแลเรื่องของสิทธิมนุษยชน เรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน หรือว่าของที่จะตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เราก็อาจจะเลือกได้กับการสรรหาแต่ละองค์กรครับ

ประธาน : คือถ้าเอาอย่างที่ว่าอาจารย์ศุภชัยว่าเราก็ไม่ต้องไปนั่งอธิบายอะไร เพราะว่ามันผ่านการอธิบายมาหมดแล้วว่ามันใช้ชุดเดียวกัน แต่ถามว่าแล้วทำไมอันนี้มันถึงไม่ใช่ในรัฐธรรมนูญ บอกเนื่องจากมันจะต้องมีเงื่อนไขของปฏิญญาปารีสอะไรนั่นอยู่ เพราะฉะนั้นเราก็กลับมาเขียน พอเวลาเขียนเราก็ใช้ชุดนั้นแหละแล้วก็บอกให้มันสอดคล้องกันมันก็จะได้หมดปัญหาไปจะได้ไม่ต้องไปนั่งอธิบายมากความ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๓/๖

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๗ คณะกรรมการสรรหา ก็จะใช้ทุกองค์กร นอกจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการสรรหา คือหมายความว่ายกเว้นของอันนี้ในมาตรา ๒๑๗ แต่ว่าตัวตั้งแต่ประธานศาลฎีกา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ประธานศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ มันอยู่ในคณะกรรมการสรรหาในรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ก็เพียงแค่ (๕) กับ (๖) เท่านั้นที่เพิ่ม

ประธาน : ทีนี้เมื่อเราเพิ่มตัวนี้แล้วคราวนี้ก็จะสมประโยชน์แล้ว เพิ่มองค์กร ด้านสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ กัน ให้เหลือสักกี่คนดีละ อันนี้เราเพิ่มมาอีก เพราะฉะนั้นอันนี้ เราต้องเพิ่มขึ้นมา ๔ คนหรือ ๕ คน ได้ไหม คือห้ามไม่ให้มาจากองค์กรเดียวกัน ได้ไหมอาจารย์จรี ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวชนมากันหมด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ทราบมีจำนวนเท่าไรครับองค์กรเอกชน จำนวนพอมี ตัวเลขใหม่มีเท่าไรแล้ว

ประธาน : ที่ว่าขึ้นทะเบียนไว้ใช่ไหม คุณน่าจะโทรไปถามที่สึมีเบอร์เขาไหม ถามสำนักเลขาเขา

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ทหรือนิดหนึ่งครับ มันน่าจะเพิ่มอะไร ไปอีกสักอันใหม่ครับ คือผมดูคำแปลของหลักการเกี่ยวกับสถานะของหน่วยงานระดับชาติเข้าใจว่า เอามาจาก Paris Principles นะครับ คือเขาบอกว่าองค์ประกอบของหน่วยงานระดับชาติ และการ แต่งตั้งสมาชิกไม่ว่าจะโดยการเลือกตั้งหรือวิธีการใดต้องสอดคล้องกับกระบวนการที่สามารถ ประกันได้ว่าจะมีสมาชิกที่มีความหลากหลายทางสังคม บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากแวดวงดังต่อไปนี้ a เอ็นจีโอก็คือทำ ด้านสิทธิมนุษยชนอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ที่เขามี name ขึ้นมาก็คือองค์กรวิชาชีพทางสังคมที่ เกี่ยวข้อง เช่น วิชาชีพนักกฎหมาย แพทย์ สื่อมวลชน นักวิทยาศาสตร์ b ก็เป็นนักคิด นักปรัชญา c เป็นมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ d เป็นรัฐสภา e เป็นหน่วยงานของรัฐ ทีนี้ทีเรามีแล้วก็คือหน่วยงาน ของรัฐ รัฐสภาเรามีแล้ว เอ็นจีโอเรามีแล้ว มหาวิทยาลัยเราตัดไปใช้ใหม่ครับ ทีนี้พอรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ ไปกำหนดคุณสมบัติเอาไว้ในเรื่องของคนที่จะเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทีนี้มี มาตรา ๒๑๖ ก็ไปรับรองไว้ว่าคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการองค์กรอิสระโดยเราไป เขียนว่าไม่มีลักษณะต้องห้ามมาตรา ๒๐๒ ทั้งหมด ก็แปลว่าวิชาชีพทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะเข้า มาได้ ในขณะที่ Paris Principles เขาเอาพวกนี้เข้ามา แต่เราเองเราไปเขียนห้ามไม่ให้พวกนี้เข้ามา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎกานต์ ๓/๖

คือสวนทางกันเลยนะว่าวิชาชีพแพทย์ นักกฎหมาย ทนายความอะไรพวกนี้ เพราะว่าของเรามันไป อยู่ในมาตรา ๒๐๒ ใช้นิยาม มันก็จะสวนกันอยู่ตรงนี้ ที่นี้พอเราได้ของรัฐสภาหน่วยงานรัฐมาแล้ว ที่นี้ถ้าเอ็นจีโอเรามีแล้วเท่านี้เราพอไหม ถ้าไม่พอเราจะเติมอะไรเข้าไปหรือเปล่า

นายเจียรชัย ณ นคร : คือวิชาชีพอิสระ เมื่อกี้ผมก็ดูอยู่นิดหนึ่ง แต่ว่ามันจะมีที่เขา เขียนไว้ในมาตรา ๑๒/๑ คือถ้าได้รับการสรรหาแล้วต้องไปเลิกทำอาชีพนั้นถึงจะเป็นได้

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนี้ผมหมายถึงกระบวนการของการได้มาของกรรมการครบ ท่านอาจารย์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ต่อสู้อิทธิพลมนุษย์ชนให้กับองค์กรเอกชนแล้วก็คนที่เขา ถูกละเมิดอำนาจสิทธิ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ใช่ครับ คือปีก่อนมันมีนายกสภาทนายความ แต่ที่นี้พอ รัฐธรรมนูญใหม่ของเรา มาตรา ๒๐๒ ห้ามวิชาชีพทั้งหลาย มาตรา ๒๐๒ ใช้นิยามว่า เป็นผู้ประกอบ วิชาชีพอิสระ แล้วมันมาถูกรับรองไว้ในมาตรา ๒๑๖ ว่าผู้ที่จะดำรงตำแหน่งพวกนี้ต้องไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๒ ที่นี้เราจะเอากรรมการสรรหาเอามาจากนี้ได้ใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือสมมติถ้าเป็นทนายความอาสาเขาก็ไม่ได้เป็นอาชีพ เขามีจิตอาสา เขาเป็นทนายความผู้ยากไร้อะไรทำนองนี้ที่เขาพยายามที่จะเป็นทนายให้แก่องค์กร เอกชนหรือว่าคนที่ถูกละเมิดสิทธิใช้ไหม เขาน่าจะเข้ามามีบทบาท

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานผมเข้าใจว่าที่ท่านภัทรพูดคือเขาห้ามประกอบ อาชีพถ้าเกิดท่านมาเป็นกรรมการองค์กรอิสระ อดีตท่านอาจจะเคยเป็นหมอ เป็นทนายความ เป็นผู้สอบบัญชี แต่ว่าเมื่อไรท่านมาเป็นกรรมการองค์กรอิสระแล้วท่านประกอบอาชีพนี้ไม่ได้ ท่านจะเป็นหมอ ในขณะที่เดียวกันเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนไม่ได้ แต่ถ้าท่านจะมาเป็นคนคัดเลือก ผมคิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไร ถ้าเกิดท่านจะมาเป็นการสรรหาว่าในขณะที่ท่านเป็นแพทย์ เป็นทนายความ เป็นอะไรไม่น่าจะต้องห้าม

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะกรรมการสรรหาเป็นเฉพาะกิจเท่านั้นเอง พอสรรหาเสร็จ ก็เลิกกันไปไม่ได้เป็นตลอดชีพ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : จะเพิ่มอีกใช้ไหม

นายภัทร คำพิทักษ์ : คือผมดูหลักการของเขา ท่านอาจารย์ครับ มันมี ๕ แต่นี้ของเราได้ ๓ แล้ว คือว่าหน่วยงานของรัฐมี รัฐสภามี เอ็นจีโอมี ที่นี้ของเขาที่ name มา ๒ อัน และเราไม่มี คือมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ กับนักคิดทางปรัชญาอะไรนี้เราก็ไม่มีอยู่แล้ว ที่นี้ผมว่า เราน่าจะ ถ้าเราไม่เอามหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิเราก็น่าจะไปเติมตรงเอ็นจีโอแล้วเขาก็บอกว่า เอ็นจีโอเขาก็ไม่ได้ระบุว่าเป็นเฉพาะเอ็นจีโอะนะครับ เขาบอกว่าเอ็นจีโอแล้วก็สมาคมการค้า องค์กรทางสังคมและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องที่จะแสดงให้เห็นว่ากระบวนการนี้มันมีความหลากหลายมาจาก พลังทางสังคม ที่เขายกตัวอย่างก็คือมีวิชาชีพนักกฎหมาย มีแพทย์ มีสื่อสารมวลชน มีนักวิทยาศาสตร์ อย่างนี้เป็นต้น ผมก็เลยรู้สึกว่ถ้าเราได้แค่ ๓ จาก ๕ เดียวมันจะมีคนมาก่อนแคะเราอีกไหม เราจะเติมอะไรสักอันไหมครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมว่าได้เกินครึ่งมันก็ใช้ได้แล้วนะครับ เราจะเอาเต็ม ๕ มันจำเป็นหรือเปล่าที่จะต้องเอาตามเขาทั้งหมดเลย เขามี ๕ ข้อใช้ใหม่ เราได้ ๓ ผมว่าก็น่าจะพอจะตอบโต้เขาได้แล้ว

ประธาน : คือคำว่า องค์กรเอกชน ไม่ได้หมายถึงเอ็นจีโอในความหมายของเราเฉย ๆ แพทย์สภาก็เป็นเอ็นจีโอพวก ทปอ. ที่ประชุมอธิการบดีก็เป็นเอ็นจีโอสภานายความก็เป็นเอ็นจีโอ ถ้าเราจะ name ลงไปนี่ก็ได้ว่า ๕ คนให้มีด้านสิทธิมนุษยชน ด้านแพทย์ ด้านกฎหมาย ด้านคณาจารย์ หรือว่าคณาจารย์จะไปรวมตัวกันเป็นเอ็นจีโออย่างไรก็แล้วแต่ คือเลือกมาด้านละคนก็จะครบแล้ว ก็จะหลากหลายแล้วคราวนี้ มันก็จะไม่ได้ไปหนักอยู่แต่เฉพาะพวกเอ็นจีโอในความหมายที่เรานึก ๆ กันอยู่

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ ผมคิดคล้าย ๆ กันแต่ว่าอยากเรียนเสนออย่างนี้ได้ไหมครับว่า ข้อ ๖ ใช้คำเดิม แต่เราตัดให้เหลือ แทนที่จะเป็น ๕ คน ก็ตัดให้เหลือ ๓ คน และเราเพิ่มอีกข้อหนึ่งว่าเป็นผู้แทนขององค์กรวิชาชีพ ๒ คนที่เลือกกันเองหรืออะไรก็แล้วแต่ ก็คือจะได้เน้นว่าเราให้ความสำคัญกับองค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพอะไรพวกนี้ เน้นออกมาชัด ๆ อีกข้อหนึ่ง คือถ้าได้ ๔ ใน ๕ ผมจะรู้สึกดีที่ได้ ๓ ใน ๕ อยากได้ ๔ ใน ๕ แล้วก็ผู้แทนองค์กรวิชาชีพก็ควรจะหมายถึงพวกสภาวิชาชีพหรืออะไรทั้งหลายทั้งปวง แต่ว่าดึงเอามาข้อหนึ่งเลย เพื่อให้เห็นว่าเราเน้นอันนี้ แต่ว่าข้อ ๖ คือเราเน้นด้านองค์กรเอกชน ด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเก่า เพียงแต่แทนที่จะเป็น ๕ ก็เป็น ๓ ครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๔/๒

ประธาน : เป็น ๒

นายศุภชัย ยาวะประภาช : พอดีเมื่อก็มันเป็น ๕ ใช้ใหม่ อันโน้นอีก ที่ผมว่าเป็น ๓ มันดูว่าให้น้ำหนักเยอะดีครับ สำหรับอันนี้นะครับ แต่จะเป็น ๒ เป็น ๓ ผมไม่ติดใจครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ผม บรรชิต อันนี้ผมไม่ติดใจมาก แต่ฟังดูของคุณโมงแล้วก็คือว่าเขายกตัวอย่างมาให้เรา ๕ ถ้าเราได้ยิ่งมากยิ่งขึ้น ไม่จำเป็นต้องครบแล้วก็เห็นด้วยที่เราแค่นั้นก็แค่นั้นของเรา แต่ว่าเมื่อฟังของคุณโมงบวกกับท่านศุภชัยแล้วและให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผมคิดอย่างลอย ๆ ว่าถ้าระบุว่าแพทยสภาไปเลย สภานายความไปเลย มันจะสร้างปัญหาใหม่ครับ คือคนทั่วไปก็จะเข้าใจชัดเจนว่าตกลงเรากرรมการนี้มาจากไหนและวิธีนั้นท่านได้อีก ๒ ไปในตัวเลย เพราะตัวอย่างอันหนึ่งก็คือแพทย์ที่คุณโมงพูดถึง อีกอันก็คือองค์กรด้านกฎหมาย คือ ๒ องค์กรนี้น่าจะเป็นที่ยอมรับในสังคมได้เพียงพอที่เราจะตอบคำถามได้ว่าเราไม่ได้ให้เขามาเป็น เขาเพียงแต่เป็นกรรมการ วิธีนั้นก็ไม่ได้เกิดปัญหาว่าต้องมานั่งคัดเลือกว่าใครจะมาเป็นตัวแทนสรรหา ก็ชัด ๆ ไปเลยจะไหวไหมครับ แพทยสภา กับ สภานายความ หรืออะไรที่ใกล้เคียงกัน ทุกคนจะได้ชัดเจนไปเลยว่ำนั่นคือตัวแทนมาจากทางนี้ และเราก้ยังมี for back reference ว่ามาจาก Paris Principles เขายกตัวอย่างมาให้แบบนี้ เราก้เห็นว่า ๒ องค์กรนี้เหมาะสม เราก้ยังมีคำตอบได้ ขอบพระคุณครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งที่น่าจะได้รับการพูดถึงคือองค์กรสื่อ ผมว่าสื่อเขาจะได้ทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียง แล้วก็ได้เป็นตัวแทนที่จะคัดค้านหรือว่าเห็นด้วยสนับสนุนอะไรต่าง ๆ

ประธาน : แต่สื่อไม่มีตัวแทน ถ้าใช้สื่อนี้ละ ผมพยายามไปเปิดดู เขามีหนังสือมาเชิญไปพูด มีสภากาหนังสือพิมพ์ สภาผู้สื่อข่าวแห่งประเทศไทย และที่นี้ถ้าจะเอาอายุ ๒ อันนั้นถามว่าและพวกที่วี วิทย์ และพวกต่างจังหวัดที่เขาก้มีสมาคมของเขาใช้ไหม มันจะเอาใครอย่างไรกัน ถ้าจะใช้สภากาหนังสือพิมพ์เฉย ๆ มันก็จะไม่ทันสมัย

นายภัทร คำพิทักษ์ : ถ้าจะเอาก้อาจจะใช้คำว่า สภาวิชาชีพสื่อมวลชน เลือกกันเอง ๑ คนอะไรอย่างนี้ มันก็มีอยู่ไม่กี่สภาพวกเขาไปเลือกกันเอง แล้วแต่ว่าจะมีกี่สภา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : องค์กรไหนมันใหญ่สุดครับ ที่มีสมาชิกมากที่สุดแล้วก็ได้รับความนิยม มีเป็นปากเป็นเสียงให้ในสังคมได้มากที่สุด

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายภัทร คำพิทักษ์ : เขาจะทำเป็น ๒ ชั้นครับ ถ้าเป็นรวมก็เป็นสภากรหนังสือพิมพ์แห่งชาติ แต่ถ้าเป็นโดย individual ของแต่ละคนก็เป็นสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

เลขานุการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : ผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานใน (๗) ที่ระบุผู้แทนแพทยสภา จริง ๆ แล้วแพทย์มีหลายแพทย์ด้วยกัน ทันตแพทยสภาก็มี สภาการพยาบาลก็มี ประเดี๋ยวจะเกิดปัญหาเลือกที่รักมักที่ชังอีก เพราะอย่างเรื่องสิทธิมนุษยชนก็ไม่ใช่มออย่างเดียวกันแล้วเรื่องนี้ พยาบาลเขาก็ดูแล ยกตัวอย่างรุ่นเก่าอย่างหมอเพียรอะไรต่าง ๆ

ประธาน : ที่เกี่ยวกับอะไร แพทย์หรือ พยาบาลนี่ถือเป็นสาธารณสุขหรือเปล่า เทคนิคการแพทย์ถือว่าเป็น

นางจรี วิจิตรวาทการ : ถ้าเราใช้วิชาชีพทางการแพทย์ได้ไหมคะ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตขอความรู้หนึ่งคือตอนนี้พอเราใส่ ผมเห็นด้วยที่ใส่ เพียงแต่กำลังนึกถึงว่าพวกที่เป็นสมาคมเขาจะเข้ามาได้ไหม เพราะว่ามันก็มีเห็นเถียง ๆ กันมีสมาคมทนายความด้วย และพวกหมอก็มีสมาคมแพทย์อีกกลุ่มนั้นจะไม่ได้อยู่ในข้อ ๗ ใช่ไหมครับ แล้วก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ใช่ไหมครับ

ประธาน : ต้องอยู่

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : อยู่นะครับ

ประธาน : คนที่เป็นทนายความต้องเป็นสมาชิกสภาทนายความ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : คือเขาเป็นสมาชิกอยู่ ๒ ฝ่าย

ประธาน : ครับ เขาไปแยกตั้งได้

เลขานุการ : คือสภาทนายความจะประกอบวิชาชีพ แต่สมาคมจะเป็นคล้าย ๆ ว่าเป็นที่รวมของพวกนั้นอีกทีหนึ่ง คือถ้าไม่เป็น member ของสภาทนายความจะไปว่าความไม่ได้

นายฉัตรชัย เชื้อบุญชัย : ผมเข้าใจว่าตัวสภามันจะต้องมีกฎหมายกำหนดไว้ให้ตั้งเป็นสภา ส่วนสมาคมไปขออนุญาตจัดตั้ง แล้วใน (๗) น่าจะเป็นเรื่องของการที่เป็นผู้แทนของสภาที่มีกฎหมายจัดตั้งโดยเฉพาะ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม บรรชิต ผมคิดว่าตอนนี้เรากำลังแก้แล้วก็ cover ทุก eventuality แล้วนะครับ แต่ผมยังสงสัยว่าเขาสนใจกันขนาดนี้หรือเปล่า และมันก็ว่านายต้องมาเลือกกันเองเพื่อแค่สรรหาคนเดียว ผมยังคิดว่าถ้าเราเขียนว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๔/๕

สภาพนายความหรือแพทยสภา พยายามกับเทคนิคการแพทย์จะขึ้นมาไว้วายขนาดนั้นหรือเปล่า
คือ effort มันเยอะเหลือเกิน เพื่อแค่สรรหา ๑ คน

ประธาน : โวยครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ถ้าท่านคิดว่าโวย ผมน้อมรับครับ

ประธาน : โวยดังด้วย ยิ่งพยายามนี้โวยดัง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อย่างผมกลับบ้านไม่ได้เลย เทคนิคการแพทย์อย่างนี้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพียงเพื่อจะมาเป็นกรรมการสรรหา ไม่ได้เป็นตัวกรรมการ
สักหน่อย

ประธาน : ได้ไหมอย่างนี้

เลขานุการ : องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๖) และสภาวิชาชีพตาม (๗)
ต้องได้รับการรับรองจากสำนักงานและต้องดำเนินการเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
กำหนด

ประธาน : รับรองนี้ เขาอยู่เฉย ๆ แล้วสำนักงานไม่ไปรับรองเขา เขาจะว่าเอาไหม
ต้องมาจัดแจงใหม่

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เขามีระเบียบว่าด้วยการให้องค์กรพวกนี้มาขึ้นทะเบียน
เพราะว่าถ้ามาขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะมีสิทธิเสนอเข้ามาเป็นเข้ารับการสรรหาได้

ประธาน : เปลี่ยนใหม่

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : การรับรององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๖)
และสภาวิชาชีพตาม (๗) และการเลือกกันเองให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการกำหนด

ประธาน : ก็สอบถามได้ความแล้วว่าองค์กรที่ว่า เอกชนเมื่อไหร่ใครสนใจถามว่า
มีเท่าไร เดิมมี ๗๘ องค์กรตอนนี้หมดอายุไปแล้ว ที่มาจัดทะเบียนใหม่นี้ ๒๑ องค์กร กำลัง
ประชาสัมพันธ์ให้มาจัดทะเบียนใหม่ ก็เยอะอยู่ ไปได้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใน (๗) เลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน ทั้ง ๒ อัน

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือในวันที่กรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาชี้แจง ท่านประธานมีข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวองค์กรเอกชน
ด้านสิทธิมนุษยชนว่าสมควรจะไปกำหนดหรือไม่ว่าตัวองค์กรเอกชนของต่างประเทศหรือรับเงิน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๔/๕

สนับสนุนจากต่างประเทศ สมควรจำกัดว่าไม่ควรจะเข้ามามีบทบาทในการสรรหา รวมไปถึงว่า
องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะต้องกำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินการแล้วก็แสดงบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือไม่ครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ขอประทานโทษที่กลับมาประเด็นเดิม
เมื่อสักครู่เรามีไว้ ๕ คน ตอนนี้เราตัดไปตัดมาเหลือ ๒ กับ ๑ ก็กลายเป็น ๓ ไข่มุขคะ ทำไม
ไปลดทอนจำนวนคนใน ๒ กลุ่มนี้ จากเมื่อกี้มี ๕ มาเป็น ๓

ประธาน : อันนี้ก็ ๕

นางจรี วิจิตรวาทการ : อันนี้ ๒ กับ ๑

ประธาน : องค์กรเอกชน ๒ สภานายความ ๑ เป็น ๓ ผู้แทนวิชาชีพทางการแพทย์ ๑
เป็น ๔ ผู้แทนสภาวิชาชีพสื่อมวลชน ๑ เป็น ๕

นางจรี วิจิตรวาทการ : โอเคคะ ถ้าอย่างนั้นขออีกประเด็นหนึ่ง คือว่าไหน ๆ เราก็ก
ขยายให้กว้างขึ้นตาม Paris Principles ทำไมเราไม่ให้สิทธิกับมหาวิทยาลัยสัก ๑ เพราะว่าเขามี
วิชาการกับนักปราชญ์กับอะไรต่ออะไร เราใส่อันนั้นเป็น ๑ ข้อได้ไหมคะ

ประธาน : เราหวังว่าพวกนี้ (๔) เขาจะเลือกจากพวกอาจารย์ เพราะเราไม่ให้เลือก
จากคนข้างใน เขาก็ไปเลือกจากอาจารย์

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่ว่าใน ๒ ครั้งที่ผ่านมามหาวิทยาลัยมีบทบาทมาก
อยู่ดี ๆ เตียวเราจะถูกมองว่าคณะกรรมการชุดนี้แอนตี้มหาวิทยาลัยหรือเปล่า หรือว่าไม่ชอบ
นักวิชาการ

ประธาน : เห็นพฤติกรรมแล้วชักไม่ค่อยชอบเหมือนกัน

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่ที่ดีก็ยังมีนะคะ พวกพูดมากคือพวกไม่ดี แต่คนที่ดี ๆ
ไม่ค่อยพูด

ประธาน : ไม่ใช่ คนดี ๆ เขาไม่ค่อยมา

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ท่านประธานครับ เมื่อกี้เราต้องรันเลขใหม่ใหม่ครับ
ข้อ ๕ เราตัดไปไข่มุขครับ เราต้องรันเลขใหม่ใหม่ครับ

ประธาน : เตียวเขาไปรันเอง

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : ที่นี้เฉพาะอันเมื่อสักครู่นี้ นะครับ สภาวิชาชีพ
ปกติแล้วมีกฎหมายรองรับใช่ไหมครับ ผมกำลังนั่งนึกว่าถ้ามีกฎหมายรองรับ หมายถึงว่ามีกฎหมาย
ออกมาให้เขาเป็นสภาวิชาชีพ เขายังต้องไปให้สำนักงานรับรองไหมครับ คือมันเหมือนกับใครจะเป็น
สภาวิชาชีพมันมีกฎหมายออกมาแล้ว ว่าอันนี้เป็นสภาวิชาชีพ มันจะต่างจากองค์กรเอกชนครับ
คือถ้าเรา recognize ว่าเขาตั้งขึ้นตามกฎหมาย มันเหมือนกับต้องมาให้เขารับรองอีก คือมันเป็น
ความยุ่งยาก คือถ้ามันลดขั้นตอนของราชการได้จะดีกว่าไหมอะไรอย่างนี้ครับ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : แต่องค์กรเอกชนเขาได้รับรองเหมือนกัน จดทะเบียนได้
เขาต้องรายงานภาษีทุกปี เขาจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงาน และเขาก็ได้รับการจด ไม่ว่าที่
ศาลากลางจังหวัดถ้าอยู่ต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ ก็ตามเขต

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : อ้ายนี้มันเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐ ก็คือถ้าเป็น
แพทยสภา หรือว่าสภาพยาบาล หรือว่าอะไรพวกนี้ มันเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐ เหมือนบริษัท
ห้างร้านทั้งหลาย กลุ่มแรกมันเหมือนบริษัทห้างร้านที่ไปจดทะเบียนตามที่กำหนดไว้ แต่มันไม่ได้ใช้
อำนาจรัฐ อันนี้มันเป็นหน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐอยู่แล้ว

นางจุรี วิจิตรวาทการ : แต่ของสภานั่งสี่พิมพ์อะไร ของสี่ก็ไม่ได้ใช้อำนาจรัฐ

นายศุภชัย ยาวะประภาฯ : เมื่อก็ผมถึงเริ่มต้นคำถามว่าตกลงแล้วองค์กรพวกนี้
ตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือเปล่า ถ้าตั้งขึ้นโดยกฎหมายและมีกฎหมายรองรับให้มันคลอออกมา
และมาใช้อำนาจรัฐ ผมก็ยังคิดว่ามันไม่ต้องไปยุ่งกับเขา แต่ว่าถ้าคำถามแรกที่ผมจะถามว่าตกลง
มันออกมาโดยกฎหมายหรือเปล่า ถ้ามันต้องมาจดทะเบียนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งก็คงต้องเป็นแบบนี้
คือผมไม่เข้าใจตอนแรกเท่านั้นเองครับว่าตกลงแล้วมันเป็นองค์กรที่กฎหมายคลอออกมาไหม
อย่างเช่นแพทยสภา หรือว่าสภาพยาบาล หรือว่าทันตแพทยสภาอะไรพวกนี้มันจะมีกฎหมาย
รองรับหมดเลย

ประธาน : ของเดิมเขาใช้รับรองหรือ หรือเขาจดทะเบียน ใช้จดทะเบียนเสียดีกว่า
จดแจ้ง ถ้าจดแจ้งเราก็กังพอได้ เผื่อเจ้าตัวเขาไม่อยากจะยุ่ง ลองอ่านใหม่อีกที

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๖) และ
สภาวิชาชีพตาม (๗) ต้องเป็นองค์กรหรือสภาวิชาชีพที่ได้จดแจ้งไว้กับสำนักงานการจดแจ้ง
และการเลือกกันเองให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

วาสนา ๔/๗

แต่การจดแจ้งสำหรับองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๖) และสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
ตาม (๗) ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดด้วย

- ๕/๑

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๕/๑

ประธาน : คือพวกนี้มันจะเยอะมาก แล้วก็ไม่รู้อะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้น เขาอาจจะกำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องตั้งมาแล้วนานเท่าไร อะไรอย่างนี้ ทำจริง ๆ ต่อไป

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหา ผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา พร้อมความยินยอมของผู้นั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับการสรรหาเป็นผู้ที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการ ต่อประธานวุฒิสภา

ในการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและ ปราศจากอคติทั้งปวง โดยอย่างน้อยการสรรหาต้องมีกระบวนการ ดังต่อไปนี้

(๑) เผยแพร่การสรรหาและการคัดสรรอย่างกว้างขวาง

(๒) ปกัษาหรือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ที่จะเป็นกรรมการ รวมทั้งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม โดยต้องแสดงผลในการคัดสรรดังกล่าวด้วย

ให้กรรมการสรรหาแสดงผลตาม (๒) เป็นรายบุคคลด้วย

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

มติในการสรรหาดังกล่าวต้องลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่า สองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ประธาน : ตรงนี้แปลว่าอะไร

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับ คือก่อนถึงมาตรานี้ ในองค์กรอิสระ ทุกแห่งมันเอามาตรา ๒๐๓ วรรคท้ายมาใช้ได้ด้วย ก็คือเหมือนกับไป head hunter อะไรมาอย่างนี้ คราวนี้เราจะอนุญาตเหมือนกับองค์กรอื่นไหมครับ เผอิญทุกอันมันจะบอกว่ามาตรา ๒๐๓ มันเอา มา apply โดยอนุโลม คราวนี้อันนี้จะ apply ด้วยไหมครับ เพราะถ้าไม่เขียนมันก็จะไม่มี

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือข้อความที่ไฮไลท์ คือทาง กรรมการสิทธิฯ เพิ่มขึ้นมาจากว่าต้องการผสมให้กรรมการสรรหาให้เหตุผลว่าในการสรรหา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๕/๒

บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีเหตุผลอย่างไร มีคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม มีความเหมาะสมอย่างไร เป็นรายบุคคลตรงนี้เพิ่มขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเรื่องความโปร่งใสในกระบวนการสรรหาครับ

ประธาน : เป็นรายบุคคลหมายความว่ากรรมการแต่ละคนต้องเขียนหรือว่าเขียน สำหรับคนถูกสรรหาแต่ละคน หมายความว่าอย่างไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ถ้าเขียนอย่างนี้กรรมการสรรหาต้องรายบุคคลแล้วครับ (๒) ที่ตัดไปคือการให้ผลของคนได้รับเลือก

ประธาน : อย่าไปทำให้มากเรื่องเลย นี่แสดงเหตุผลในการสรรหาดังกล่าวคือ มันบอกไปแล้วว่าหมายถึงคนที่ถูกสรรหาว่ามันดีอย่างไร อันนั้นนะบอก แต่ว่าไม่ต้องไปบอกทุกคน หรือกเดี้ยวจะเหมือนกับศาลรัฐธรรมนูญถูกบังคับ คราวนี้เราไม่ได้บังคับแล้วไม่ใช่หรือ ที่เราจะเขียนโน้ตไว้นี้หมายความว่าให้เขียนเหตุผลของแต่ละคนได้ จริง ๆ วิธีการที่เขาทำกันคือต่างคนต่างไปเขียนมา แล้วมาถึงก็มาเปิดใ้อ่านกัน แล้วทำอย่างไรต่อครับ ลงคะแนนว่าของใครอย่างนั้นหรือ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ถ้าสุดท้ายลงคะแนนกัน ๓๐ ยก

ประธาน : ไม่ใช่ ๆ ตอนตัดสินความของศาลรัฐธรรมนูญเวลาเขาตัดสินเขาทำอย่างไร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตัดสินแต่ละคนก็อ่านของตัวเองมา แล้วก็ดูสีว่าคะแนนไหน มันเสียงข้างมากก็เอาอันนั้น

ประธาน : ไม่ได้มาโหวต

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : วิธีการวินิจฉัยเกิดจากเสียงข้างมากเท่าไรต่อเท่าไรนะครับ สมมติว่าเสียงข้างมาก ๕ ต่อ ๔ หรือว่า ๖ ต่อ ๓ ๘ ต่อ ๑ หรือว่าเป็นเอกฉันท์ก็ ๙ ต่อ ๐ ครับ

ประธาน : มันก็ไม่ได้ปรึกษาหารือกันเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : จะไม่มีการปรึกษาหารือ เพียงแต่ว่าตัวเองก็แถลงความเห็นของตัวเองว่ากรณีนี้โดยตัวเองเห็นอย่างไร ถ้ามาอย่างนั้นก็คล้าย ๆ ว่าการ lobby กัน ถ้ามาคุยกันก่อนว่าจะเอาอย่างไรแต่ไม่มี เพียงแต่อธิบายเหตุผลว่าความเป็นมาอย่างไรอะไรต่าง ๆ เท่านั้นเอง

ประธาน : เพราะฉะนั้นต่างคนต่างก็ต้องเขียนคำพิพากษาของตัวเองมาหมด

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : วันนั้นจะเขียนคำวินิจฉัยส่วนตัวออกมา ไปใส่ซองมาแล้วประธานก็จะชี้เรียงตามโต๊ะมาเลย เรียงตามชื่อมา ทุกคนก็เปิด ๆ อ่านแล้วก็จดไว้

ประธาน : ใครเป็นคนใช้วิธีนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎิกานต์ ๕/๓

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ประธานครับ

ประธาน : คือผมว่ากฎหมายมันไม่ใช่ต่างคนต่างมาเสียงข้างมากนะ คล้าย ๆ มันก็
คุยกัน ก็เหมือนอย่างที่เรารู้อยู่กัน ถ้าต่างคนต่างใส่ของกันมาเราละไปหมดเลย เราก็คุยกันอย่างนี้
ดีไหม อันนั้นดีไหม ไม่ดีหรือต้องอย่างนี้ดีกว่าอะไร ก็ค่อย ๆ ทะล่อมกฎหมายมันต้องเป็นอย่างนั้น
แต่ใช้วิธีแบบจับสลากเลย ใส่ของมาเลย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ใส่ของมากคล้าย ๆ ว่าตัวเองเป็นที่ปรึกษา

ประธาน : แล้วเปลี่ยนไม่ได้ด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มีอิสระตัวเองที่จะวินิจฉัยอย่างไรก็ได้ ไม่ใช่ว่าคนนั้นสามารถจะ
convince ตรงนี้ได้ คนนี้เหตุผลดีกว่า ตัวเองปกติจะตัดสินใจอย่างนี้พอได้ฟังคนนั้นพูดเอาตามคนนั้น
ไปเลย

ประธาน : ก็ดี แสดงว่าเหตุผลเขาดี

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่ว่าไม่เป็นตัวของตัวเองเลย

ประธาน : เป็น เราเป็นคนตัดสินใจสมมติว่าเราฟังแล้วไม่เข้าท่าเราก็ยังยืนยันอยู่
ของเรา ก็โอเคเราก็ยืนยัน แต่ถ้าฟังดูแล้วจริงเมื่อที่เราไม่ได้คิด ก็นี้ผมใส่ ๆ ไปแล้วพอพวกนี้เขาพูด
จริงเรายังไม่ได้คิดเราก็มาเปลี่ยน แต่ถ้ามาใส่ของ ต่างคนต่างใส่ของเสร็จมันก็หาเหตุผลไม่ได้

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : อย่างศาลรัฐธรรมนูญคือจะแพ้ชนะกันตั้งแต่ก่อนประชุมแล้ว
อย่างนั้นใช้ใหม่คือถ้าเป็นอย่างที่ท่านรองว่า

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : จะไม่มีใครรู้ครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : หมายถึงว่าคือก็ทุกคนมีบอกว่าจะ vote against

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แพ้ชนะมันจะอยู่ในช่องแล้วไม่มีใครทราบ นอกจากว่าคุยกัน
ส่วนตัวแค่นั้นเองว่าเป็นอย่างไร เอาอย่างไร ก็อาจจะรู้กัน ๒-๓ คน แต่ว่าส่วนใหญ่แนวทางต่าง ๆ
มันจะคุยตั้งแต่ตอนแรกแล้วก็จะรู้แนวทางของแต่ละคนแล้วว่าจะคิดอย่างไร

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ซึ่งถ้าคิดมองดูในแง่ของการวินิจฉัยมันจะยิ่งทำให้เกิด
เหมือนกับไป lobby นอกวงอะไรหรือเปล่าครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันก็มีคุยกัน คนที่มีความเห็นแนวความคิดคล้าย ๆ กันก็จะ
คุยกันก็มีครับ อันนี้ผมว่าปรากฏการณ์ธรรมดา คนที่คิดว่าเป็นแนวของตัวเองโดยเฉพาะเขาก็จะไม่
คุยกับใครเลย เขาจะเอาของตัวเองเป็นหลักนะครับ แต่อย่าถามของผมนะผมไม่บอก

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎานต์ ๕/๔

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ถ้าอย่างนั้นผมว่าอย่ามีรายบุคคลจะดีกว่า เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้ที่เป็นรายบุคคลผมว่าไม่น่าจะมี

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : อันนี้มันเป็นข้อกำหนดของเขาครับ

ประธาน : คืออันนี้รู้สึกเขากำหนดเอาไว้แต่แรกตอนรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เขาเอามาจากไหนก็ไม่รู้ คือเขาบอกว่าไม่อย่างนั้นคนไทยมันจะซีเกียจไปเป็นแล้วก็ไม่คิดรอฟังคนอื่นเขาว่าอย่างไรก็เลยไปบังคับ ที่นี้ผมก็คิดว่าอันนี้แปลว่า caliber ของคนไปเป็นศาลรัฐธรรมนูญต่ำมาก ไม่ได้คิดว่าเป็นคนพิเศษเราจะฝากผีฝากไข้ได้อย่างไร ความจริงต้องคิดว่าแต่ละคนเขาก็ต้องมีเหตุผลแล้วเขาก็ต้องมีฝีมือในทางความคิดในทางที่จะ convince ให้เห็นว่าจริง ๆ หลักกฎหมายมันเป็นแบบนี้ ๆ นะ คือหลายกรณีในเมืองนอกเดิมมันพูดอย่างหนึ่ง แต่พอไปคุยกันหาเหตุผลหาทฤษฎีเข้าแล้วมันก็พบว่าจริง ถ้าทำอย่างนี้จะเกิดผลอย่างนี้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือมันจะมีตอนแรกที่อภิปรายกันว่าเราจะตั้งประเด็นอะไรบ้าง ๑ ๒ ๓ มีประเด็นอะไรบ้างที่เราจะต้องวินิจฉัย ช่วงนั้นจะมีการคุยกัน แต่ยังไม่ถึงว่าแต่ละคนจะมีแนววินิจฉัยอย่างไร จะตั้งประเด็นก่อน แล้วก็พอตั้งประเด็นเสร็จวันที่จะอภิปรายก็อภิปรายตามประเด็นนั้น ๑ ๒ ๓ ตอนนี้มีปัญหาก็คือว่าบางคนศรีธนญชัยเอาประเด็นที่ ๓ ขึ้นมาไปวินิจฉัยก่อน ไปคุยก่อน แล้วก็บอกว่าประเด็นที่เหลือก็ไม่ต้องวินิจฉัยแล้วเพราะถือว่าการวินิจฉัยมันข้ามไปแล้ว อันนี้ถึงเกิดโศกนาฏกรรมเรื่องที่ว่าประเด็นนี้ไม่วินิจฉัยก็ถือว่าเป็นการวินิจฉัยแล้ว คือว่าไม่วินิจฉัย

เลขานุการ : ผมขออนุญาตเรียนถามเป็นความรู้ครับ เขาเอามาจากประเทศไหนครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือหลัก ๆ จะเอามาจากต้นแบบออสเตรเลีย เกาหลี พวกนี้เราเอามาผสมผสานกัน มาดูกันนะครับ

นายอัชพร จารุจินดา : อยู่ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ต้นคิดคืออาจารย์อมร เพราะว่าการให้เป็นอิสระ

เลขานุการ : เพราะว่าถ้าเป็นรูปแบบในการทำคำวินิจฉัยส่วนตน ในกลุ่ม Common Law เขาก็จะมีการกำหนดประเด็น ประชุมปรึกษาหารือ กำหนดประเด็นกันก่อนเสร็จแล้วต่างคนก็ต่างเขียนออกมา แล้วก็ในคำพิพากษากลางก็จะมีคำพิพากษาของทุกท่านในแต่ละประเด็น เสร็จแล้วจึงจะไป confluence กันตอนท้าย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นิชฎกานต์ ๕/๕

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คำวินิจฉัยกลางจะเอาประเด็นที่เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย
เอาเหตุผลของคำวินิจฉัยส่วนใหญ่ไปเขียนในนั้น

เลขานุการ : ตรงนี้ที่มันแปลก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เราก็ต้องเอาคำวินิจฉัยส่วนใหญ่สิครับเขียน

เลขานุการ : คือประเด็นของผมคือว่าในเมื่อให้แต่ละท่านได้กรูณาอธิบาย
แต่ละประเด็นมาจนเรียบร้อยแล้วต้องมาย้ำอีก ซึ่งบางที่มันอาจจะไม่ตรงกับเหตุผลหลักที่จริง ๆ
แต่ละท่านได้กรูณาให้ไว้แต่แรก ซึ่งมันต่างจากคำพิพากษาในระบบ Common Law ไปเลย
คือ descant เพราะว่าอะไร อันนี้เพราะอะไร มันจะมีคะแนนแล้วผู้พิพากษาแต่ละท่านเขาก็จะให้
เหตุผลมา เสร็จแล้ว conclusion ตอนท้ายก็จะบอกว่า by vote เท่าไร ๆ ในประเด็นนี้
ยกประเด็นนี้จะอย่างไร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือยกร่างคำวินิจฉัยกลางเขาจะเอาประเด็นที่เสียงส่วนใหญ่
เห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาประเด็นเสียงส่วนน้อยมาคำวินิจฉัยมันก็เฉไฉสิครับ มันก็ไม่เป็นไป
ตามหลักที่ว่าเสียงส่วนใหญ่

ประธาน : ถ้าเกิดเสียงส่วนใหญ่มันขาวเหมือนกันเลย แต่เห็นขาวด้วยเหตุผล
ต่างกันเราทำอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ก็เอาประเด็นที่คนส่วนใหญ่เขียนที่มีทำนองคล้าย ๆ
กันเอาลงไปคำวินิจฉัยส่วนกลาง เพราะว่าสีขาวยังขาวแก่ ขาวนวล ขาวผ่องอะไรต่าง ๆ
มันก็ขาว แต่ว่าเหตุผลต่าง ๆ มันก็จะคล้าย ๆ กัน คือขาวเหตุผลส่วนใหญ่มันก็ไปทางนั้นแล้ว
แต่คำวินิจฉัยที่จะเขียนออกมาเป็นคำวินิจฉัยส่วนกลางเขาก็เอาแต่ละคนที่เห็นเหตุผลที่ฟังได้ว่า
ดีที่สุดมาใส่ นะครับ เคยมีครั้งหนึ่งที่เอาเหตุผลของเสียงส่วนน้อยมาใส่ทำให้เกิดข้อคล้าย ๆ ว่าอันนี้
มันเขียนขัดกันเองเคยมีครั้งหนึ่งผมจำไม่ได้แล้วคำวินิจฉัยอะไร

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : สมมติว่าผิดหรือไม่ผิด เสียงข้างมากเห็นว่าไม่ผิด คนที่ ๑ บอกที่ไม่ผิด เพราะมันไม่ได้ทำเลย คนที่ ๒ บอกว่ามันไม่ผิด เพราะถึงมันทำแต่ว่าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิด คนที่ ๓ บอกว่าด้วยเทคนิคการดำเนินการกับคนนี้นั้นผิดมาแต่ต้น เพราะฉะนั้นเอาผิดมันไม่ได้ ตกไปแล้ว จะเขียนอย่างไร คือผลเสียงข้างมากไม่ผิด แต่ว่าด้วยเหตุผลที่ต่างกันลิบล่ยกครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่มีนะครับ ถ้าเขียนกันว่าเสียงส่วนใหญ่เห็นเป็นอย่างนี้ แต่ว่าบางท่านเห็นอย่างนี้ แต่ว่าจะเป็นเสียงส่วนใหญ่ แต่ว่าเหตุผลอาจจะต่างกันอย่างที่ท่านว่าครับ มีเขียนครับ

ประธาน : แล้วมันเขียนอย่างไร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ก็เขียนท่านเองว่านี่ก็มีบางท่านเห็นว่าให้เหตุผลแบบนี้ แต่ส่วนใหญ่เห็นด้วยกันหมดใช่ไหมครับกับเหตุผลที่จะให้มาต่างกัน เราก็เขียนไป คือว่าเหตุผลมันไม่ได้ขัดแย้งกันเอง มันเห็นแต่เสียงส่วนใหญ่ แต่ว่าวิธีการเห็นมันต่างครับ

ประธาน : จริง ๆ มันขัดกันอย่างลิบล่บล่เลย เพราะคนหนึ่งบอกว่าอ่านสำนวนแล้ว ไอ้ไม่ได้ทำ คนที่ ๒ บอกมันทำ แต่การกระทำนั้นไม่เป็นความผิด คนที่ ๓ บอกจริง ๆ มันทำสิ่งทั้งหมดมันผิด แต่ว่ากระบวนการที่ทำมาไม่ถูก เพราะฉะนั้นแบบศาลปกครอง ก็กลัวกลายเป็นมาไม่ถูกเลยยกเลยนะครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ๓ เรื่องนี้ จริง ๆ มันไปด้วยกันไม่ได้เลยครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เหตุผลของท่านประธาน extreme มากเลยครับ

ประธาน : เวลาจะยกตัวอย่างก็ต้อง extreme ถึงจะเห็นอย่างไรครับ

เลขานุการ : ในกลุ่ม Common law ที่ศาลวินิจฉัยก็จะใช้แนวนี้ แล้วก็ให้ต่างคนต่างแสดงเหตุผล แล้วก็สุดท้ายแล้วจะมาสรุปทีหลังว่าประเด็นที่ ๑ ว่าอย่างไร ด้วยคะแนนเสียงเท่าไร แล้วก็ก็มีมติอย่างนั้น เพียงแต่ว่าในการให้เหตุผลของผู้พิพากษาแต่ละท่านในแต่ละประเด็นมันทำให้เกิดการพัฒนาความคิดในทางนิติศาสตร์ไปได้ว่าจริง ๆ แล้วมันเป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เพราะฉะนั้นทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์คำพิพากษาว่าท่านผู้พิพากษาคอนันต์ได้เคยพูดเรื่องนี้ไว้แบบนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะอย่างนี้ ๆ กรณีอย่างนี้มันเป็นอย่างนี้เพราะอย่างนี้ต่างหาก มันเลยเกิดการวิวัฒนาการขึ้นไปครับ

ประธาน : หมายความว่าเขาเอาเหตุผลของแต่ละคนใส่ในคำพิพากษา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

พรมล ๖/๒

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ยาวมากเสียครับ

เลขานุการ : ผมอ่านแล้วมันประเทืองปัญญามาก เพราะว่าเราจะรู้ว่าวิธีคิดของ judge แต่ละท่านเป็นแบบไหน เป็น conservative เป็น liberal เป็นอะไร แล้วจะบอกได้ว่าใน environment ของเวลา ณ ขณะนั้นสภาพสังคมตอนนั้นมันเป็นอย่างไร เพราะว่าศาลจะ Refer ถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นประมาณนั้นด้วย แล้วมันจะทำให้คำพิพากษาตรงกับบริบทที่มันเกิดขึ้นจริง ณ ขณะนั้นครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่คำวินิจฉัยส่วนตนเผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษา เผยแพร่ในเว็บไซต์อาจารย์มีของทุกคนเลยว่เขียนไว้อย่างไร แต่ว่าถ้าเราเอาของทุกคนมาใส่คงยาวมากเลย

ประธาน : เพราะไปบีบบังคับให้เขียน ความจริงมันควรจะบังคับให้เขียนแต่เฉพาะความเห็นนะครับ เว้นแต่โต้แย้งกันในเรื่องข้อเท็จจริง แต่ถ้าข้อเท็จจริงยุติมันไม่ควรซ้ำ ผมเห็นคดีตอนนั้นยาว ทุกคนเริ่มต้นนับ ๑ กันหมด คนละปีก ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ถ้าอย่างนั้นต้องแก้กฎหมาย

เลขานุการ : เขาจะแยกท่อนข้อเท็จจริงไปแล้วว่าเป็นอะไร แล้วก็ท่อนพิพากษา แต่ละท่านจะใส่ความเห็นเลย เพราะฉะนั้นท่อนข้อเท็จจริงจะเป็นที่ยุติ ๓ ท่าน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันก็มีทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย มี ๒ อันที่เขียนไว้นะครับ

ประธาน : ตรงนี้อาจออกนะครับ เมื่อสักครู่อำจารย์ศุภชัยได้คำตอบจาก (๒) หรือยัง

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ได้แล้วครับ

ประธาน : เหมือนกันแล้วใช่ไหมครับ (๒) นี้เหมือนกันแล้วใช่ไหมครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาช : เหมือนกันครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรียนถามนิดหนึ่งครับ วรยศสุดท้ายที่บอกว่ามติในการสรรหา ดังกล่าวต้องลงคะแนนโดยเปิดเผย ความหมายแค่นั้น ลงคะแนนโดยเปิดเผย คือมันเคยมีในการสรรหา ส.ว. ที่สรรหาโดย ๗ อรหันต์ เขาเขียนเหมือนกันว่าลงคะแนนโดยเปิดเผย แล้วก็คณะกรรมการสรรหาพอสรรหา ส.ว. แล้วก็ส่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นคนประกาศให้เป็น ส.ว. คณะกรรมการการเลือกตั้งที่ไปเป็นกรรมการสรรหามีท่านเดียวคือท่านอภิชาติ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ซึ่งเป็นประธาน ที่นี้กรรมการคนอื่นเขาก็บอกแล้วว่าคนนี้ได้ ๆ ได้คะแนนคนละเท่าไร ก็เลยแจ้ง
ขอไปว่าตกลงรายชื่อที่จะประกาศ ส.ว. ลงคะแนนกันอย่างไร ปรากฏว่าคำว่า กรรมการสรรหา
ทางโน้นเขาส่งมาให้เฉพาะว่า นาย ก ได้คะแนนเท่าไรแค่นั้น แต่จะไม่มีว่ากรรมการสรรหาเลือกใคร
ความหมายตรงนี้มันแค่นั้นที่ว่าการลงคะแนนโดยเปิดเผย

ประธาน : ตอนที่เขาลงคะแนนเขาเปิดเผยครับ คือไม่ใช่ลงคะแนนลับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ

ประธาน : ไม่ได้หมายความว่าเอาคะแนนนั้นไปเปิดเผย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ หมายความว่าให้ดูเฉพาะตัวคะแนนว่าแต่ละคน
ได้เท่าไรแค่นั้นใช่ไหมครับ ต้องทราบด้วยไหมว่ากรรมการสรรหาลงคะแนนเลือกใคร

ประธาน : ในที่ประชุมเขาก็รู้ แต่ว่าคนนอกไม่จำเป็นต้องรู้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้อย่างกรณีที่ยกตัวอย่างกรรมการการเลือกตั้งจะต้อง
เป็นคนประกาศว่าใครเป็น ส.ว. แล้วที่นี้เขาต้องการจะทราบว่าการลงคะแนนที่ว่าการเปิดเผย
คนที่ได้เป็น ส.ว. คนนั้นได้คะแนนเท่าไร ใครลง

ประธาน : ได้คะแนนเท่าไรบอกได้ แต่ใครลงบอกไม่ได้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ได้ใช่ไหมครับ เจตนาเอาตามนี้นะครับ

ประธาน : อย่างนั้นมันเล่นให้พวกโดนยิง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตอนที่ผมได้รับการสรรหาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ
ผมก็ทราบคะแนน แต่ว่าไม่ทราบว่าใครลงหรือไม่ลง หรือว่าไม่ออกเสียง ไม่ทราบครับ

ประธาน : ไม่รู้จักตัวผู้หวังดีหรือผู้หวังร้าย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่ได้คะแนนสูงสุดครับ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ของกรรมการสิทธิมนุษยชน เหตุผลว่าทำไม
ได้รับเลือกควรจะเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ เพราะว่าจะได้ไม่ถูกข้อครหาแบบที่เป็นมาว่าร้องยี่
ว่าคนนี้ละเมิดสิทธิ คนนั้นไม่มีความสามารถทางด้านนี้มาเป็นได้อย่างไร อะไรต่ออะไร ข้อครหา
ทั้งหลาย ถ้ากรรมการสรรหา สรรหาใครมาควรจะให้เหตุผล แต่ไม่ต้องรายบุคคล ไม่ต้องอะไรคะ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

แต่หมายถึงเหตุผลว่าทำไมคนนี้ เราเลือกคนนี้ ทำไมเราเลือกคนนี้ ดิฉันคิดว่าอันนั้นสำคัญ เพราะว่าสังคมก็จะมีข้อสงสัย แล้วมีอะไรต่ออะไรตามไปเรื่อยถ้าไม่มีการให้เหตุผลเหล่านี้จะคะ

ประธาน : เขามีไว้แล้ว โดยจะต้องแสดงเหตุผลในการคัดสรรดังกล่าวด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตอนที่เขาตรวจสอบประวัติของผู้ได้รับการสรรหาผมยังแปลกใจว่าทำไมในรายชื่อของคุณเรวัตที่สด ๆ ร้อน ๆ มันผ่านไปได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ประวัติต่าง ๆ ตอนหลังก็ถูกมาแถมเต็มไปหมดเลย แล้วผ่านไปได้ ๒ รอบ ผ่านไปได้อย่างไร แล้วกรรมการสรรหา หรือว่ากรรมการที่ตรวจสอบความประพฤติเขาทำงานกันอย่างไร

ประธาน : เขาตรวจสอบแล้ว แล้วเขาก็โหวตลับไม่ใช่หรือครับ แต่เขารู้กันว่าใครโหวตอะไรให้ใคร อย่างไร แล้วก็มานินทาให้ฟังทีหลังด้วยว่าเป็นการเล่นละคร คือหลอกให้โหวตจนกระทั่งถึงรอบที่ ๒๙ พอลงคะแนนรอบที่ ๓๐ ก็ตั้งใจกันว่าจะลงคะแนน ๓๐ รอบ ๓๐ รอบถือว่าไม่ได้ก็จะส่งไปให้ศาลฎีกาเป็นคนเลือก เขาก็ตกลงกับผู้ใหญ่ของท่านคนหนึ่ง แล้วก็ ๒ ๒ อยู่อย่างนั้น ๒ ๒ หรือ ๓ ๓ อะไรก็ไม่รู้ จนกระทั่งรอบที่ ๒๙ เขาก็เก็บกระเป๋านี้กว่าอย่างไรก็คงยืนอยู่อย่างนั้น เปล่า รอบที่ ๓๐ นี้แหละ สุดท้ายนั้นแหละเขาพลิกกลับ แล้วเขาก็นี้กว่าพลิกกลับเพราะว่าชี้แจงจำคาญอะไร แต่เขาไปสืบรู้มาว่าตกลงกันมาตั้งแต่ที่แรกแล้วว่าลงรอบที่ ๓๐ คนที่มาเล่าเขาโกธเพราะว่าหลอกให้เขานั่งโหวตอยู่ได้ตั้ง ๓๐ รอบ ถ้ารู้อย่างนี้ก็เอาไปตั้งแต่รอบแรกก็หมดเรื่อง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่ก็มีกรรมการบางท่านที่ยืนตั้งแต่ต้นจนถึงรอบที่ ๒๙ ครับ

ประธาน : มี ๒ คน เป็นญาติของคนในนี้คนหนึ่งครับ เชิญครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ พอดีผมอ่านไม่ค่อยทันเท่าไรครับ เมื่อสักครู່ท่านประธานถามว่าผมได้คำตอบหรือยัง มันได้ส่วนหนึ่ง แต่อันนี้มันอยู่แล้วใช่ไหมครับ คือถ้าเราดูมาตรา ๒๐๓ วรรคท้ายเขาบอกให้กรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลที่มีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น อันนี้มันมีแล้วหรือเปล่า ไม่น่าใจครับ คือในการสรรหากรรมการศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระทุกองค์กรมันจะใช้มาตรา ๒๐๓ คราวนี้อันนี้ไม่แน่ใจว่าได้ใส่อันนี้ไว้หรือยังครับ คือไปเลือกมาเองไม่ต้องมาสมัครอะไรอย่างนี้ครับ

ประธาน : ตรงนี้แปลว่าอะไรครับ การสรรหาและการเลือกสรรแปลว่าอะไรครับ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : เสนอเพิ่มเติมขึ้นมาเพราะว่าตรงนี้ก็เป็นการซักท้วงว่า กระบวนการที่ผ่านมายังไม่มีความโปร่งใสเขาก็เลยไปเอาหลักการตาม (๑) เพิ่มเข้ามาครับ

ประธาน : การสรรหาเผยแพร่อย่างไรครับ

นายอรรถสิทธิ์ กันมล : ให้ทราบเป็นการทั่วไปว่าจะมีการดำเนินการสรรหา ทำนองนั้นครับ

ประธาน : เขียนอย่างนี้มันจะไม่ใช่เอาครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ความจริงมันหมายถึงว่าจะต้องประกาศเป็นการทั่วไป ให้คนทั่วไปได้มีโอกาสเข้ามาเสนอตัวครับ (๑) จะรวมถึงที่อัยการสุจริตด้วยหรือเปล่านั้นนอกจากเผยแพร่ให้ทราบแล้ว คือการชักชวนคนให้มาสมัคร ความหมายเขาต้องการแบบนั้น ไปชักชวนทั่ว ๆ ไปให้มาสมัคร

ประธาน : คือบอกทีหลัง ทำลับหลังคนนั้น ผมเห็นอาจารย์สุกฤษฎีชัยดีผมก็ไปเสนอ บอกให้เอาอาจารย์สุกฤษฎีชัยโหวตมาแล้วขณะที่ต้องไปถามก่อนว่าเอาไหม ตอนเสนอไม่จำเป็นต้องบอก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้หมายความว่าคณะกรรมการสรรหาก็คูณ ๆ แล้วก็เลือกมาเลยได้อย่างไร

ประธาน : คนนั้นไม่ได้สมัคร ที่มาสมัคร ๆ ไม่เข้าทำสักคน คนที่เข้าทำเขาก็ไม่มาสมัคร แต่ก็ต้องมีคนที่รู้ว่าคุณสมบัติเขาเป็นอย่างไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือถ้าสรรหาไปเลือกก่อนโดยยังไม่ถามเขาเดี่ยวเกิดเขาไม่เอา

ประธาน : เอาไม่เอาที่แล้วก็ไปครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : หรือครับ

ประธาน : ก่อนส่งวุฒิสภา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในการสรรหา กกต. โดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เดินไปสมัครเองไม่ได้ ต้องเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกามาเสนอ อย่างของผมเขาจะบอกว่าขอเสนอชื่อ จะขัดข้องไหม ต้องเป็นอย่างนั้น แต่เขาจะไม่โหวตเลย แล้วก็มาบอกทีหลังว่าเลือกท่าน ทาบตามก่อนว่าจะเสนอชื่อท่านขัดข้องไหม แล้วก็เอาแบบฟอร์มให้กรอก

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : อันนั้นเขาก็ก๊แบบหนึ่ง อีกรึวิธีหนึ่ง แต่อันนี้เราก๊ล้าย ๆ เราก๊อยากให้ การสรรหานั้นมันเป็นการสรรหาจริง ๆ ไม่ใช่ก๊นั่งรอแต่เฉพาะสมัครแบบในมหาวิทยาลัย บางทีที่มาก๊สมัครกันมันไม่ได้เข้าทำเลยสักคนหนึ่ง แล้วก็ก๊ดพินเลือกมันไป เอาคนที่แย่น้อยที่สุด เพราะว่าคนที่มีความวุฒิ คุณสมบัตืดีพร้อมก็ก๊ไม่อยากไปเป็น ไม่สมัคร ให้สมัครก็ก๊ไม่สมัคร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ในกรณีนี้เสียงในกรรมการสรรหาจะต้อง มีเท่าไรครับ

ประธาน : ๒ ใน ๓ ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะจะต้องมีเสียงสูงพอสมควรในการที่จะเอาคนนอกโควตา มาเป็น

ประธาน : ทำไมคำว่า สรรหา กับ คัดเลือก เปลี่ยนเป็น สรรหา หมดครับ

นายอรรถสิทธิ์ ก้นมล : คือเปลี่ยนคำว่า คัดเลือก เป็น คัดสรร เพราะว่าไปพบคำ ในรัฐธรรมนูญใช้คำว่า คัดสรร ในกรณีที่ต้องเลือกบุคคลครับ

ประธาน : แต่ก๊เปลี่ยนเป็น สรรหา เปลี่ยนสรรหาไปหมด

นายอัชพร จารุจินดา : แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๖ ได้สรรหานั้นครับ เฉพาะกรรมการสิทธิมนุษยชน

นายอรรถสิทธิ์ ก้นมล : กราบเรียนท่านประธานครับ คือถ้าพูดถึงตัวกระบวนการ แล้วก็ตัวมติจะใช้คำว่า สรรหา แต่ว่าจะใช้คำว่า คัดสรร กรณีที่เป็นการแสดงให้เห็นดุลยพินิจในการ จะเลือกเฟ้นบุคคล

ประธาน : การคัดเลือก สรรหาคือเป็นกระบวนการ แต่พอตัดสินใจจะเอาใคร เขาก๊เรียกคัดเลือก

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : พอติรัฐธรรมนูญใช้ คัดสรร มาตรา ๒๐๓ ครับ

ประธาน : แต่พอมาตรา ๒๐๔ บอกผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสรรหา เอาทิ้งไปก่อน ถ้อยคำเดียวค้อยไปตุครับ

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : รัฐธรรมนูญมันมี ๒ กลุ่ม กลุ่มที่พวกศาลพวกอะไร คัดเลือกมา แล้วก็มาจากการสรรหา เขาเลยเขียน ๒ ประเภทไว้ แต่เข้าใจว่าทางเจ้าหน้าที่เขียนมา เพราะว่าเขียนในกระบวนการครับ

ประธาน : ข้ามไปก่อนนะครับ นี่เป็นเรื่องถ้อยคำเดี๋ยวค่อยไปดูอีกที ตอนนี้อะแต่

เลขานุการ : มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหา บุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

เมื่อผู้ได้รับการสรรหาได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว ให้เลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็น ประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการ และ กรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในวรรคที่ว่า ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาใด ๆ ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลนั้นใหม่ มันก็มีปัญหาคล้าย ๆ กับการเลือกผู้ตรวจแค่นั้น คือเลือกใหม่แล้วส่งคนเดิม ซึ่งในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นั้นถ้าวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบกรรมการ สรรหาถ้าจะเอาคนเดิมต้องมีมติ ๒ ใน ๓ แล้วมีผลเลย แต่ว่าของเราไม่เอา ทีนี้ถ้าเขียนอย่างนี้มันก็จะ เกิดปัญหาแบบเดิม

ประธาน : เราใช้บุคคลใหม่แทนผู้นั้น วันนี้เอาเท่านี้ก่อน เดี๋ยวมีเรื่องไต่ถามหน่อย เจริญครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับก่อนถึงเรื่องไต่ถามจะถามอาจารย์นิติพันธุ์ เรื่องเครื่องบินตกลงอาจารย์ได้อะไรพิเศษหรือเปล่าครับ

นายนาถะ ดวงวิชัย : ขออนุญาตครับ ได้รับการแจ้งมาว่าไปกลับทั้งหมด ๔,๔๐๐ บาท

ประธาน : ใครยังจะตั้งใจไปการบินไทยอีกไหม

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : การบินไทยร้อนไม่ได้ด้วยนะครับ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ได้เที่ยวบินไหมครับ ผมไม่ได้เช็คมาครับ ได้เที่ยวบินเข้า

นายนาถะ ดวงวิชัย : เบื้องต้นที่ส่งเที่ยวบินไป คือตามที่อาจารย์นิติพันธุ์แจ้งมาครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

พริภิมล ๖/๘

วันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

นายธิตีพันธุ์ เชื้อบุญชัย : คือท่านอื่นเที่ยวเข้าหมดทุกคนใช้ไหมครับ

นายนาถะ ดวงวิชัย : คืออย่างนี้ครับ คือมติของเมื่อวานนี้เป็นการบินไทย จนกระทั่งพอเมื่อเช้านี้ได้รับการยืนยันราคามากก็เลยนำเรียนท่านประธาน ก็เลยยังไม่รู้ว่าตกลงที่ประชุมจะเปลี่ยนมติไปเป็นบางกอกแอร์เวย์สหรือเปล่าครับ

ประธาน : ไม่ต้องมีมติหรอกครับ ก็เปลี่ยนครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ตกลงฟังแล้วยืนยันเป็นบางกอกแอร์เวย์สใช้ไหมครับ ฟังแล้วผมไม่ค่อยขัด ดีครับ

ประธาน : ราคามันถูกกว่ากันเยอะครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ใช่ครับ

นางกีระณา สุมาวงศ์ : ท่านประธานคะ แล้วเรื่องปรับคนที่ไปไม่ได้ หนูมีเหตุจำเป็นจริง ๆ ค่ะ

ประธาน : ทำไมนะครับ

นางกีระณา สุมาวงศ์ : เรื่องที่จะปรับคนที่ไปไม่ได้ค่ะ

ประธาน : ไม่เอาหรอกครับ

นางกีระณา สุมาวงศ์ : เอาไว้ไปจังหวัดภูเก็ตก็แล้วกันคะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : เอาเงินมากองไว้ที่ใครสักคนหนึ่ง ผม LINE ไปถามค่าที่พักเขาก็ไม่ตอบมาเสียทีครับ เชิญเจ้าหน้าที่ออกไปก่อนครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข